

No. 215

FEBRUARY 2009

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

a monthly journal of the all kerala private college teachers' association

**Strengthen the Campus
Ensure Social Justice!**

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

a monthly journal of the all kerala private college teachers' association

No. 215

February 2009

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

Dr. S. JAYARAJ KUMAR

Managing Editor

Dr. V. JAYAKUMAR

Assistant Editor

Dr. G. S. SURESH

Members

K. Sasidharan

P. Reghunath

Dr. Rajan Varugese

Dr. R.B. Rajalekshmi

Dr. V. Rajendran Nair

M.S.Vasanthakumar

Dr. Mathew J. Muttath

Dr. K.L. Vivekanandan

Dr. S. Pradeep kumar

Dr. K.S. Pavithran

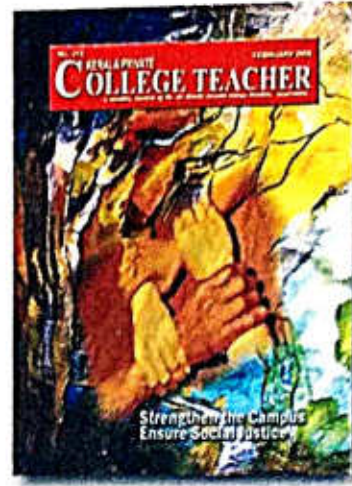
Dr. P. Sivadasan

Dr. I.G. Shibi

T. Pavithran

A.G. Olina

N.Rajan

215

The Mirage of Central Assistance & The Rhetoric of inclusive quality
Thomas Joseph

• Social Control on Higher Education
Jandhyala BG Tilak

• ഗാസയിൽ ചിന്തിച്ച രക്തം
എം.എസ്.വസന്തകുമാർ

• അഭിനവ ദൃശ്യാസനന്മാർ
അരങ്ങുവാഴുന്നവർ
എ.ജി. ഓലീന

• A blissful voyage
K.V. Dominic

• Funeral
Vinod kumar edachery

• എന്റെ പിഴ (കവിത)
അമൃത

• വിദ്യാഭ്യാസം സാമൂഹ്യത്തിന്റെ
സംഗീതമാകുന്നുവോ
പ്രമോദ് വെള്ളച്ചാൽ

• General Secretary's Page

• Economic Focus

• സർവ്വീസ് പംക്തി

• ശാസ്ത്രജാലകം

• സമരപഥങ്ങൾ

• സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ

View expressed by individuals in the journal are of their own and need not necessarily be taken as policy of the association.

i n s i d e

AKPCTA State Committee Office
Mathurbhoomi Road, Vanchiyoor
Thiruvananthapuram-35
Phone: 0471- 2463494
Fax: 0471-2468984
e-mail:akpctatvm@gmail.com
www.akpcta.org

51-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനം വിജയിപ്പിക്കുക

ഊണായിരത്തിഒൻപത് മാർച്ച് 13 മുതൽ 15 വരെ കോഴിക്കോട് ചേരുന്ന എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. 51-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനം ഏറെ അർത്ഥവത്തായ ചർച്ചകൾക്കും തീരുമാനങ്ങൾക്കും വേദിയായ കേണ്ടതുണ്ട്.

സമ്മേളനം ചേരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അടുത്ത ലോകസഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര സുരക്ഷയും സാമ്പത്തിക സുരക്ഷയും ഏറെ അപകടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ വരുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഏറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. സാമ്രാജ്യത്വ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇടതുപക്ഷ സൗഹൃദം വെടിഞ്ഞ് അവസരവാദ രാഷ്ട്രീയ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയ മൻമോഹനും കൂട്ടാളികളും വർഗീയത മാത്രം കൈമുതലായുള്ള മുത്തലിംഗ മാറ്റും അധികാരത്തിൽ എത്തുന്നത് തടയേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന് സഹായകമായി സമ്മേളനം സ്വീകരിക്കേണ്ട രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളും പ്രവർത്തനപദ്ധതികളും സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചചെയ്ത് തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരാഗത്ത് ഒട്ടേറെ ആശങ്കകൾക്കും ആകാംഷകൾക്കും ഇടനൽകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളാണ് സമ്മേളനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽവരിക. വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി എന്ന പേരിൽ കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന പതിനൊന്നാം പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കപ്പെടണം. മൊത്തം 3.5 കോടി രൂപ ചെലവ് കണക്കാക്കുന്ന പുതിയ പദ്ധതികളാണ് പതിനൊന്നാം പദ്ധതിക്കാലത്ത വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ എട്ടു ശതമാനം മാത്രമാണ് കേന്ദ്ര മുതൽമുടക്ക്. ശേഷിക്കുന്ന 92 ശതമാനം സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളും സ്വകാര്യ ഏജൻസികളും ചേർന്ന് പബ്ലിക്-പ്രൈവറ്റ് പാർട്ണർഷിപ്പ് മോഡലിൽ സമാഹരിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. സ്വകാര്യ മുലധനത്തിന് പ്രാമുഖ്യം കിട്ടുന്ന പുതിയ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ വികസന മാതൃക ഈ രംഗത്തെ വാണിജ്യവൽകരണത്തിന്റെ മുർഛ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മാത്രമേ സഹായിക്കൂ. കമ്പോള താല്പര്യങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ട് അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളുടെ പഠനവും ഗവേഷണവും കൂടുതൽ അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടും.

ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ ഗുണമേന്മയും സാമൂഹ്യനീതിയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ബദൽ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കാൻ സംസ്ഥാനത്തു നടക്കുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്ക് ശക്തിപകരാനുള്ള ബാധ്യത എ. കെ.പി.സി.ടി.എക്കുണ്ട്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ കൗൺസിൽ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചർച്ചയ്ക്കായി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള കരടുരേഖ ക്രിയാത്മകമായ വിമർശനങ്ങളിലൂടെ കൂടുതൽ സമ്പുഷ്ടമാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സമ്മേളനത്തിലുണ്ടാകണം.

ഡിഗ്രിതല വിദ്യാഭ്യാസം കാലോചിതമായി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്യാമ്പസ്സുകൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓജസ്സ് വീണ്ടെടുക്കാൻ സർവ്വകലാശാലതലങ്ങളിൽ നടന്നുവരുന്ന ശ്രമങ്ങളും സമ്മേളനത്തിൽ വിലയിരുത്തണം. അക്കാദമികരംഗത്ത് എ.കെ.പി.ടി.എയ്ക്കുള്ള അനുഭവ സമ്പത്ത് പൂർണ്ണമായും ഡിഗ്രിതല പുനഃസംഘാടന പ്രക്രിയയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ സംഘടനാതല ഇടപെടലുകളും സമ്മേളനത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആറാം യു.ജി.സി ശമ്പളപരിഷ്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. യി.ജി.സി. റഗുലേഷനും ഫിററ്റ്മെന്റ് ടേബിളും താമസിയാതെ പുറത്തിറങ്ങും 1990ൽ യു.ജി.സി. ശമ്പളസ്കെയിൽ സംസ്ഥാനത്ത് നടപ്പാക്കിയ ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യ മുന്നണിയുടെ തുടർച്ചയായ സർക്കാരാണ് ഇന്ന് കേരളം ഭരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുതുക്കിയ ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ കേരളത്തിൽ നടപ്പാക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമുണ്ടാകേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഇതു നടപ്പാക്കുന്നതിന് സഹായകമായി ഛദ്ര കമ്മിറ്റി ശുപാർശചെയ്തതോതിൽ വർദ്ധിച്ച കേന്ദ്ര സഹായം ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് സംഘടനാപരമായി സ്വീകരിക്കേണ്ട തുടർനടപടികൾ സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചചെയ്ത് തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഏറ്റവും കിരാതമായ പകപോക്കലിന് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ വിധേയമായ വർഷമാണിത്. പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ. ആന്റണിയെ സർവ്വീസിൽ നിന്നും പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ട നടപടിയോട് സന്ധിചെയ്ത് എ.കെ.പി.സി.ടി.എയ്ക്ക് മുന്നോട്ടുപോകാനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തെ തിരികെ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ നിയമ-പ്രക്ഷോഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലേയ്ക്കുള്ള ആലോചനകളും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സമരപരിപാടിയും സമ്മേളനത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ചചെയ്ത് ഭാവിപ്രവർത്തനപദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ക്യാമ്പസ്സുകൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക സാമൂഹ്യനീതി ഉറപ്പാക്കുക എന്ന സമ്മേളന മുദ്രാവാക്യം പ്രസക്തമാക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതിന് സഹായകമായ രീതിയിൽ അദ്ധ്യാപകരുടെ ഉയർന്നതോതിലുള്ള സമ്മേളന പങ്കാളിത്തവും സംവാദങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിപരമായ ഇടപെടലും ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ട പ്രചാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഓരോ യൂണിറ്റും ഇനിയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ സജീവമായി ഏർപ്പെടണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുക

വ്യാപകമായ സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളജ് മലയാള വിഭാഗം അദ്ധ്യാപകനും എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റംഗവും എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. ജില്ലാ പ്രസിഡന്റുമായ പ്രൊഫ.സെ ബാസ്റ്റിയൻ കെ.ആന്റണിയെ സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് 2009 ജനുവരി 19 ന് സർവ്വീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് ഉത്തരവിറക്കിയിരിക്കുകയാണ്. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ.യുടെ കൊടിക്കീഴിൽ എയ്ഡഡ് കോളജ് അദ്ധ്യാപകർ ദീർഘകാല പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ നേടിയെടുത്ത സംഘടനാ സ്വാതന്ത്ര്യവും സേവനഭദ്രതയും ഇതിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സർവ്വകലാശാലയുടേയും സർക്കാരിന്റേയും നിയമങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് മാനേജ്മെന്റ് നടത്തിപ്പാക്കുന്ന നിരവധി നീതിരഹിതമായ നടപടികളുടെ ഒടുവിലത്തെ ഉദാഹരണമാണ് ഈ പിരിച്ചുവിടൽ. ഇതിനെതിരെ നാം മറ്റ് ബഹുജനസംഘടനകളുടെ സഹായത്തോടെ കോളജിനുമുൻപിൽ നടത്തിവന്ന 99 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന സമരത്തെ പാടെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ നടപടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഇത് നിരവധിയായ സമരപ്രക്ഷോഭങ്ങളിലൂടെ നാം നേടിയെടുത്ത സേവനഭദ്രതയ്ക്കും നിയമപരിരക്ഷയ്ക്കും ഏറ്റ കനത്ത തിരിച്ചടിയാണ്. കേരളത്തിലെ സ്വകാര്യകോളജ് മാനേജ്മെന്റുകൾ ബോധപൂർവ്വമായി നമ്മുടെ സംഘടിത ശക്തിയെ തകർക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തുന്ന ഗൂഢശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി വേണം ഇതിനെ നാം കാണേണ്ടത്.

പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ.ആന്റണിയെ തിരിച്ചെടുപ്പിക്കുവാനായില്ലെങ്കിലും സംഘടനാപരമായി നാം പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യനെ തിരികെ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് ബഹുമുഖമായ പോരാട്ടങ്ങൾ അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു. സർവ്വീസ്-ട്രേഡ് യൂണിയൻ-ബഹുജനസംഘടനകളോടൊപ്പം സാംസ്കാരികനായകരേയും വിദ്യാഭ്യാസ മുഖ്യങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും ഒന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ശക്തമായ സമരം ആരംഭിക്കാൻ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതോടൊപ്പം നിയമപരമായ നടപടികളും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലാ ട്രൈബ്യൂണലിൽ പിരിച്ചുവിടലിനെതിരായി കേസ്സ് ഫയൽ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യനെയും കുടുംബത്തെയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതലയും സംഘടന ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സാമൂഹ്യനീതിയും ഗുണമേന്മയും ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള പോരാട്ടങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി ഇതിനെ കണ്ടുകൊണ്ട് അരനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ കേരളത്തിലെ സ്വകാര്യ കോളജ് അദ്ധ്യാപകന്റെ അന്തസ്സ് ഉയർത്തിയ നമ്മുടെ സംഘടനയ്ക്ക് ഇവിടെ വിജയിച്ചേ മതിയാകൂ. അതിനായി വർദ്ധിതവീര്യത്തോടെ നമുക്ക് മുന്നോട്ട് നീങ്ങാം.

MHRD Notification on UGC Scales

The mirage of Central Assistance & The Rhetoric of Inclusive Quality

The opportunity provided by the new pay revision could have been used by the MHRD to reverse the trend of privatization and commercialization of public institutions, systematically promoted by it over the last two decades, by providing incentive to appointment of permanent teachers. But the opportunity is presently used by the MHRD only to accentuate the policy of privatization and commercialization by refusing to give financial assistance to new appointees and thereby facilitating de-facto contractualisation and outsourcing of teaching.

The Notification of the Ministry of Human Resources Development (MHRD) on revision of UGC Pay scales for teachers in universities and colleges across the country has brought into sharp focus the dichotomy between the rhetoric of inclusion and the practice of exclusion, which is the trade mark of UPA's approach to reforms in education. The notification has created a mirage of inclusiveness, while promoting divisive practices in state funded universities and colleges, as compared with centrally funded institutions, raising serious questions about the practice of federalism in higher education. While projecting an appearance of implementing competitive scales for attracting and retaining talent in the teaching profession, the notification, which does not provide any incentive for the appointment of regular teachers in state universities and colleges, would result in de-facto contractualisation of teaching in a large

majority of institutions. The provisions which seek to ensure accountability of the administration and of the individual teacher actually create hurdles in the expansion of access and improvement of quality. The attempt is to practice exclusion and elitism by default, while keeping up a façade of inclusion. In doing this, MHRD has substantially deviated from the recommendations of Chadha Committee, constituted by it to make recommendations on the revision of salary and service conditions of university and college teachers.

Compromise on Inclusion

While Chadha Committee had recommended 100% Central assistance for the first five years and 50% for the next five for the implementation of its recommendations in state universities and colleges, MHRD has reduced the assistance

to 80% and limited the period of assistance to four years and three months. There was sufficient rationale for the recommendations of Chadha Committee. Higher Education is placed in the concurrent list, implying sharing of powers and responsibilities between the Centre and States, with the balance of power and responsibility tilted in favour of the Centre. Maintenance of standards in higher education is the statutory responsibility of UGC, which is a central agency. The Scheme of UGC Scales of Pay is being implemented with the objective of ensuring uniform standards in higher education through out the country. The past experience of the implementation of UGC scales in several states has been most disappointing. Many states have failed to implement the scheme in toto, mainly because adequate financial support has not been extended by the Centre for the implementation of the revised scales.

As a matter of fact, even the 80% central assistance is a mirage. The assistance is only available to posts existing and filled up as on 1-1-2006. Chadha Committee has estimated that about 45% of the posts are lying vacant. Central assistance will not be available to such posts, even when they are filled up. Central assistance will not also be available for new posts created after 1.1.2006. The assistance available for existing and filled up posts as on 1.1.2006 will be limited to four years and three months. This means that the effective central assistance is less than 20% of the additional expenditure for the implementation of the pay scales over a period of 10 years. The share of the Central Government in the actual salary commitment in respect of state university/college teachers is less. It works out to only about 8% over the next ten years. The lion's share of 92 % will have to be incurred by the states. This is especially so in respect of states which are taking steps to fill up existing vacancies and create new posts, in accordance with the guidelines issued by MHRD and UGC for the implementation of the XI Plan Scheme for increasing access to and quality of higher education.

The meagre central assistance for attracting and retaining talented teachers in higher education is not in conformity with the vision of XI Plan, which has repeatedly been called an "Education Plan" by the Prime Minister. The motto of the XI Plan is "inclusive development" in and through higher education. A mere continuation of failed policies and practices in

respect of Central assistance for the implementation of UGC scales in the past will not do for an "Education Plan" and an "Inclusive Plan". The recommendations of Chadha Committee are moderate, considering the importance attached to quantitative and qualitative improvement of higher education in the XI Plan. Even central assistance @ 100% of the additional commitment for the implementation of the new scales will only amount to the GOI sharing 25% of the total salary commitment of teachers in state universities/colleges for the next ten years. The rest of the 75% will still be borne by the states.

Compromise on Quality

The most disturbing fact about Central assistance is that no Central assistance will be available to existing posts, vacant or filled up after 1.1.2006, and to new posts created after 1.1.2006, which together would constitute more than 50% of the total number of required positions in universities and colleges. As a matter of fact, such large scale vacancies have accumulated over the last two decades on account of the wrong policies promoted by the Central Government, the Planning Commission, and the UGC and lately, the National Knowledge Commission, which have at different times recommended the introduction of tenure appointments in place of permanent appointments. National Knowledge Commission and the Planning Commission advocate outsourcing of core, support and peripheral activities in universities and colleges. The MHRD's refusal to extend financial support to appointments made after 1.1.2006 will make contractualisation of teaching a fait accompli. UGC's insistence on linking financing with accreditation and accreditation with appointment of permanent teachers will permanently seal the fate of most state universities and colleges by closing the doors of all financial assistance on them. With the best of intentions, the UGC would be bringing about the worst results.

Some of the provisions in the MHRD notification run contrary to the XI plan targets for improving access and quality of higher education. Chadha Committee had recommended the continuance of the Triple Benefit Scheme of GPF, Pension and Gratuity to teachers entering service after 1-1-2004. The MHRD notification has simply ignored the recommendation, preferring to stick to the new policy of the Central

Government, which is the policy of giving no pension at all. The stipulation in the MHRD notification that no new departments shall be created in UG or PG colleges without prior approval of UGC would also put hurdles in the expansion of higher education facilities, necessary for the realization of the target of 15% access in the XI plan. More over, it is also an unwarranted intrusion into the federal principles that govern the Constitution. The insistence in the MHRD notification that only PhD in the relevant discipline will alone count for Career Advancement Scheme (CAS) will have serious repercussions on interdisciplinary studies and research. New knowledge is often created at the intersections of disciplines and any provision that discourages research in this area will defeat one of the most important functions of higher education, which is to generate new knowledge. The restriction in the number of the posts of Professors to 10% of the posts of Associate Professors and of Professors in the grade pay of 12000 to 10% of the posts of Professors is modelled on administrative services where there is a hierarchical structure for sharing powers and responsibilities. This has no relevance to teachers, all of whom perform the same academic responsibilities. The imposition of the irrelevant criterion will only vitiate the academic atmosphere by encouraging favouritism and compromising academic autonomy, thereby limiting the prospects of academic excellence.

Copycat

There is nothing new in the strategy of the MHRD. It is a replay of the World Bank tactics in higher and technical education. The World Bank had openly recommended a policy of exclusion in higher education in the nineties. The argument was that higher education was a non-merit good, the benefits of which will accrue only to those who undergo higher education and not to the general public. Therefore third world countries with scarce resources were advised to desist from subsidizing higher education. The proposal in 1997 of the then Central Government to reduce the subsidies in higher education from existing 90% to 25% over a period of five years was a reflection of the World Bank recommendation. The observation of the Supreme Court of India in TMA Pai Foundation Case that everyone is expected to pay for higher education and the sanction for "reasonable surplus" that could be generated from running educational institutions mandated

by the judgment were inspired by the concept of higher education being a non-merit good. But in the early years of the current decade, World Bank changed course, arguing that higher education is also a merit good. As a matter of fact, the new argument was not the result of any change in perception. It was only a change in tactics. The World Bank now argued that the resources required for expansion of access and improvement of quality in higher education are such that would necessitate not only huge public and private investment, but a mixing of public and private resources to encourage more private investment. The strategy of the establishment of a large number of institutions in higher and technical education under Public-Private-Partnership (PPP) mode, advocated by the Planning Commission under the XI Plan is only a ruse for private appropriation of public investments in education.

The refusal of the MHRD to provide assistance for appointment of teachers in existing vacancies (which is as high as 50% of the total number of posts in most cases) has to be understood in this background. Any genuine scheme for the promotion of inclusive quality in education should have given priority to the appointment of adequate qualified teachers in existing institutions and not to creating, under PPP mode, new "world class" universities, which are likely to become islands of elitism and exclusive excellence. Not only are the priorities, but the very bona fides of the MHRD are suspect. The opportunity provided by the new pay revision could have been used by the MHRD to reverse the trend of privatization and commercialization of public institutions, systematically promoted by it over the last two decades, by providing incentive to appointment of permanent teachers. But the opportunity is presently used by the MHRD only to accentuate the policy of privatization and commercialization by refusing to give financial assistance to new appointees and thereby facilitating de-facto contractualisation and outsourcing of teaching.

References

- (1) MHRD Notifications Reg.: Sixth Central Pay Commission for Administrative Officers/Teachers and Equivalent Cadres in Universities and Colleges, www.ugc.ac.in., 2008
- (2) Report of the Committee to Review the Pay Scales and Service Conditions of University and College Teachers, www.ugc.ac.in., 2008
- (3) Towards Faster and More Inclusive Growth: An Approach to the 11th Five Year Plan, Planning Commission, New Delhi, 2006.

Social Control on Higher Education

Social control on higher education has to be studied in relation to social functions of and society's responsibility for higher education. Presently all the three aspects are under jeopardy. It is critical that the public-good nature of higher education is resurrected, so that higher education helps in creating and building 'social pressures' for normative modes of social control of higher education.

INTRODUCTION

In the context of discussing 'social control' on higher education, it is important to note three inter-related concepts. They are: 'social control on higher education,' 'social responsibility of higher education' and 'social responsibility for higher education.' While social control refers to the question, who should control higher education, social responsibility of higher education refers to the question, what higher education should do for society, or simply what the social functions of higher education are. Social responsibility for higher education refers to the issue of what society should do for higher education.

All these three are very closely related and are inter-dependent. Society gets authority on either ethical or legal grounds, if higher education performs its due role in the development of the society, and more importantly if the society provides what the higher education system requires in order to perform its functions. If higher education does not perform its role to the development of the society, it also cannot expect the society to do its duty towards development of higher education. If the higher education system contributes to the development of

the society, and if the society fulfils its obligations, then only one can speak of social control-the right of the society to control higher education.

Social Functions of Higher Education

So first, what are the functions of higher education? It is recognised for long that higher education performs a very critical role in the development of the society. One of the most important roles assigned to higher education has been socialisation and modernisation of societies by helping in forming attitudes and even by causing the necessary changes in attitudes of the people. Higher education helps in socialisation of the youth and in their effective functioning in the modern societies, as many sociologists have highlighted. It induces change and progress in society. It contributes significantly to transformation of traditional societies into modern ones. In short, education is a major instrument of social change. As the Education Commission, also known as the Kothari Commission, noted, "if this 'change on a grand scale' is to be achieved without violent revolution (and even for that it would be necessary), there is one

instrument, and one instrument only, that can be used: EDUCATION" (Education Commission 1966). Secondly, by developing critical thinking among the people, higher education produces citizens with social consciousness and with national and human values, which are important in creating a politically mature, socially cohesive and a humane society. By inculcating right values, it helps in formation of national culture. It helps people in their effective participation in socio-political and cultural spheres of development of the societies. The role of higher education in creating intelligent citizenry for the national and global societies is widely recognised. Thirdly, it produces and supplies skilled manpower for development of the economy - for industrialisation and economic transformation - and also manpower for administration and the overall governance of the nations. This now known as the human capital function of higher education is being widely recognised as a very important one, along with its social and political functions, 'so much that higher education is considered as an important factor in economic growth and development. Fourthly, higher education also helps in the development of sustainable education systems, by producing teachers, researchers, administrators, planners and policy makers for all levels of education. Above all but most fundamentally, higher education contributes to the creation and advancement of human knowledge and the expansion of frontiers of knowledge, through scientific research and several other intellectual endeavours - knowledge which is essential for the very sustenance of the civilisations and the humanity at large. Thus the social functions of higher education include social, cultural, economic, political, educational and humanistic; and it has a long time horizon often spanning, over generations and centuries. While the contribution of higher education to increase in productivity of the people in labour markets, and thereby in employment and increase in individual earnings are regarded as direct individual benefits of higher education, others are considered as social benefits or externalities of higher education, accruing to the whole society. The externalities, many believe, are a legion. That higher education is both efficient (in improving economic growth) and equitable (in reducing poverty and income inequalities etc.) is also well known. These externalities or social benefits of higher education make higher education a public

good (at least a quasi- or semi-public good), and a merit good, in the production of which the state assumes a significant role in most civilised societies. As the specialists of human development theory remind us, higher education not only contributes to development of the societies, i.e., it serves as a means of development, but also it is an end in self, it is development. That is, large numbers of higher educated people rightly represent higher levels of human development of a nation.

Social Responsibility for Higher Education

To ensure that higher education performs its due role effectively, the society has a responsibility towards developing and nurturing the edifice of higher education. The society's responsibility cannot be confined to financing, or the delivery of higher education. The society's responsibility includes policy formulation, planning, financing and providing higher education to the citizens and to ensure that the system of higher education functions efficiently. When I say efficiency, I do not mean just managerial efficiency or financial efficiency; it should be socially as well as economically, politically and educationally efficient. Only if the society performs its duty, it gets a right to 'control' higher education.

The society's all-encompassing responsibility, is important. Otherwise, nowadays it is being argued that these functions can be split and shared by several actors in the society: the state might have to finance higher education, but does not have to provide it; or the state may plan, but implementation can be left to others, notably the markets; or the state might at best serve as an enabler, providing an enabling framework for the markets to set up and manage higher education institutions; and so on. The proposal for public-private partnership in higher education has to be seen in the same context. The core responsibilities cannot be split, as the interests of the various actors are different and contradictory, as I argue later.

Who should 'Control' Higher Education?

This takes me to the main issue of social control or control by the society on higher education. There are two terms: social (or society) and control. First, in the framework of welfare economics, 'society'

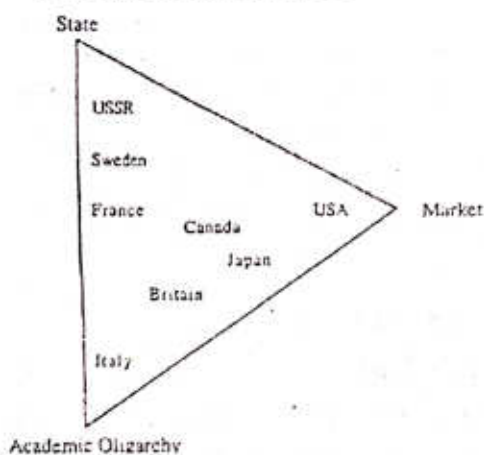
encompasses all its social, economic, political and cultural organs, including the state, markets, households, and all other public and private institutions; in other words it includes all government as well as all non-government organs. So social control actually means control by all these organs. But problems are complicated, not only because they are too many, but also because none of these institutions is static; all are dynamic in nature, ever and even rapidly changing; and they have different interests. I shall come back to this a little later. Secondly, the term 'control' looks less positive, if not altogether negative and harmful. But 'social control' seems to be a positive one; compared to 'control' in general. Nowadays it is becoming fashionable to discuss this issue under the banner of 'regulation' or more prominently 'governance'.

The Several Actors in Higher Education

While 'society' includes all its organs, a meaningful discussion can take place only if we examine the different organs and their role in higher education. Earlier social scientists (e.g., Max Weber, Thorstein Veblen) have analysed the relations between faculty and bureaucracies and also the role of commerce in university affairs. Putting them together in a more coherent analytical framework, Burtofl Clark (1983) identified three major actors in higher education, viz., state, market and academic oligarchy. The three contemporary authorities may have different, even conflicting, interests. Clark refers to the relations between them as a triangle of co-ordination of higher education (Figure I).

Clark's Triangle of Academic Co-ordination'

Source: Clark 1983:143

The relationships between the three are

always a matter of serious dynamic tension. While in most societies, all the three try to 'control' higher education, Clark classifies the erstwhile USSR as one that belongs to the category of state-controlled higher education system, USA as a market-controlled system and the higher education in Italy as one that is controlled by the academic oligarchy. Sweden and France figure on the axis of the state and academic oligarchy, and the systems in Canada, Britain and Japan belong to the centre of the triangle, tilting towards the market-academic oligarchy axis. Clark's triangle of coordination in higher education has been quite robust in explaining the authority of the state, market and the academic institutions on higher education. But it might look simple.

In the Dr. Malcolm Adiseshiah memorial lecture, I have identified three major actors, the state, households and markets as the actors in the triangle (Tilak 2003). Perhaps that is also not sufficient.

The taxonomy might consist of a larger number, if not a multitude, of actors. Certainly there are more than three actors: state, markets, households, academic institutions, civil society etc. Markets include domestic and international

markets. Higher education institutions include the leadership, administration, students and teachers; including, teacher organisations and students' unions. There is also another huge segment in the society, represented not necessarily by the state, namely the political power structures. That political institutions including political parties and politicians often exercise undue control on higher education often not sanctioned *de jure* by any authority, is well known. In addition, there are also international organisations (e.g., among many, the World Bank and the UNESCO) that work either through the state, or through the markets, or on their own and influence shaping of higher education policies. Thus one can note several actors on the higher education scene. All may be related and even if they are not clearly related, they influence each other. The interests of all these actors are often different, contradictory and even conflicting with each other. An increase in the role of one would be at the cost of another: for example, the role of the state diminishes as the role of the market increases; or as markets become dominant, the role of the state diminishes. The contemporary authority relations in higher education are indeed

complex, as Brian Pusser (2008) notes. Hence we need a more nuanced model to have a better understanding of contemporary authority relations in higher education.

The state in a civilised society considers education as a public good and its provision as one of its most important responsibilities. The markets consider higher education as a tradable commodity from which profits can be generated; the students and households treat it as an individual or a private good and will be interested only in the benefits that it confers on them; and the political institutions might consider education primarily as a vote bank. The academic institutions that include teachers' organisations might view higher education as a noble profession in the service of the society or might consider it as any other business. Normally public higher education institutions may regard higher education as a public good, while private institutions may treat it, like the markets, as a commodity meant for sale. Thus the differences in the interests and considerations of various actors are indeed serious, strong and are conflicting with each other. The entwining of all these - the state, market, civil society, academic organisations etc., and their control on higher education - requires serious attention.

In such a context, when society means inclusive of all these actors, what is meant by social control, i.e., control by society? Who in the society should govern or control higher education? One might argue that many of the actors we have identified do not necessarily control higher education. This may be true, but they do influence shaping of higher education development considerably. They have an indirect control, which, in fact, can be quite dominant. For example, look at the students and households. Many students increasingly tend to focus on individual pecuniary benefits from higher education; accordingly they opt for such areas of study which have high value in markets, such as technical education nowadays, essentially IT (information technology) related disciplines and management disciplines, some of which were not considered as higher education for a long time by some of the best universities in the world. The first choice of few students seems to be humanities, or basic sciences or even traditional engineering sciences and technology, which indeed lay foundations for society's development. Many also view higher education not merely as a passport

for job, but also as a visa to go abroad, mainly to the west. All this - students' and parents' aspirations - might considerably influence the development of higher education - public provision and even the private higher education. Departments of humanities, social sciences, basic sciences etc., in many universities might, in response to such aspirations of the students and their parents, get closed, and more and more engineering colleges offering degrees in information technology, fashion technology, and hotel management may get opened, as we note nowadays as a major trend. Similarly the markets and the private sector in higher education would be interested in only revenue-generating areas of study and ignore other areas of study and research, however genuinely important they are for the development of a humane society. Particularly most of the actors in the non-government sector might not have any long term vision and considerations for the development of higher education. Even the civil society may not necessarily have a long term perspective.

Higher education sector often gets pressurised to respond to such conflicting demands. An important question may be: should higher education respond to market demands, or should higher education influence and change market demands to socially relevant needs. This is an important question. Here the market demands may be inclusive of students' perceptions and others' pressures. Quite often, the answer has been in favour of the higher education system responding to market pressures; after all; it improves the market value of higher education, it is argued. But this may not necessarily be right, particularly when markets are volatile, imperfect, and are characterised by typical features like profit motive and are bereft of normative social considerations and long term perspectives. So normatively one may argue that higher education should not get influenced, but, should influence the market demands. This is indeed a difficult task.

State -versus Markets

So who should control higher education? While there are several actors, the discussion is and can concentrate on *state versus markets*; though it is also important to discuss the role of the state/markets versus academic institutions (the familiar issue of autonomy versus control). Also important to note is, ideally the state is expected to represent

the views of the people, but as Gunnar Myrdal (1968) notes in his famous *Asian Drama*, the state tends to be increasingly un-representative of peoples' wishes, though the people's perceptions can also be based on all kinds of not necessarily right perspectives.

What are the advantages and weaknesses of state and market control on higher education? Market control on higher education and corresponding weakening of the role of the state in higher education, as the experience shows, might cause serious damage to the growth of higher education. - Elsewhere (Tilak 2007), I have argued how markets in higher education cause severe distortions in higher education development (as markets fail to note the externalities associated with education, which are immense), how market entry into higher education would restrict the access of the poor and thus would form an impediment in providing inclusive education, how the imperfections in capital markets do not provide a case for private markets to enter education and how markets fail to provide optimum quantities of public goods like education. Market control on higher education leads, as the experience shows, to the growth of private higher education, to the rising cost of higher education, to the widening of inequalities in access to higher education, to the emergence of profit motive in higher education, to the flourishing of marketable disciplines of study at the cost of genuinely important areas of study causing serious imbalances in education development, to distortions in higher education and research agenda of academic institutions, to the crowding out of the public institutions altogether (like in the Arab and Camel story) and finally to the eclipse of the public good nature of higher education. It is important to realise how imperative it is for the state to play an effective role in education development.

While state control on higher education is not an anti-dote to all this, certainly I argue that effective state control on higher education has a great potential to arrest the growth of such undesirable phenomena in higher education; and that markets on the other hand, actively promote the growth of the above aspects.

Further, to state that state-controlled or public institutions have no or less degree of autonomy and are subject to a high degree of bureaucracy, compared to private institutions, may not be altogether right, unless we make a distinction

between autonomy from the government and autonomy from market/business community that manages the institution. At least theoretically it is possible to conceive a fair degree of autonomy in state institutions (and may be so even in case of private institutions). All academic institutions require autonomy, particularly in academic matters (academic autonomy), even if autonomy is restricted in the case of administrative (administrative autonomy) and financial (financial autonomy) matters. Further, academic autonomy has to be guaranteed and respected not only at the institutional level, but also at the individual level of the faculty members. Autonomy, however, does mean autonomy with accountability. After all, there is no meaning of autonomy without, accountability. But the question is accountability to whom - to the government, to the market, to the students who are nowadays regarded as customers ('customer is the king'), to the parents who pay for their children's education, to the teachers' and students' organisations, or to the academic profession, or to all. The issue assumes importance as the measures of accountability of these various 'stakeholders' are different. We need to define normative measures of social accountability. This is, of course, more easily said than done.

Having noted all this, let me also state that the state is also not necessarily a body of virtues. State in a given context could be myopic, may be subject to short term pressures - domestic and external - and/or may have wrong assumptions, say about the importance of higher education, or about the role of the state or about the role of the markets in higher education. All this, however, depends upon the nature of the state and its understanding of the issues, which are also subject to change. A neo-liberal state may adopt an approach of governance which could be drastically different from, say that of a welfare state. While a welfare state might assume a strong role in planning, providing and financing of higher education, and thereby effectively 'controlling' higher education, at the same time with a considerable degree of in-built autonomy for the universities' and decentralisation in governance, a neo-liberal state may restrict itself to broadly 'providing' an enabling framework for the development of higher education and for the markets to take the lead. So it depends upon the nature and strength of the state. An authoritarian state might adopt policies

altogether different from what a democratic state might adopt. How strong and benevolent the state is in a given socio-political and economic context also determines state's policies of control on higher education.

Having noted that markets might not play a positive role in the development of higher education and state too can go on a wrong way, it is important that the academic oligarchy plays a crucial role. The institutional estate (of higher education), consisting of the students' organisations and teachers' associations, has to be ever vigilant and strive to protect the genuine academic interests keeping in view social development as its important goal and to see that the state does not deviate from its normative path. The role of the academic oligarchy in creating social pressures is very important in this context. Students' movements which were very popular and strong in the 1960s and 1970s in exerting pressures on the state, have unfortunately become weak in the recent decades, in response to changing socioeconomic policies. Students paying heavy fees for their education, tend to become career-oriented and less interested in larger social issues. So do the staff associations, which are increasingly getting concerned with personal issues rather than with social and larger academic issues. But academic oligarchy has great potential in creating social awareness and building pressures and in controlling the very direction of higher education, and this role needs to be resurrected.

The policies of the state are often influenced by people, particularly in democratic societies. Hence it is important that higher education inculcates critical thinking in people, and produces not just skilled workers, but socially conscious critical thinkers and intellectuals, who critically examine and if necessary contest state action. Higher education has to impart and nurture human values necessary for sustainable human development; it has to influence and change irrelevant market demands into socially relevant needs from a long term perspective, rather than remaining at a receiving end; and it has to be instrumental in influencing development paradigms, rather than being allowed to be influenced by them.

While some view state's active control of higher education as , desirable and some as undesirable, many note that the lack of state control may actually imply abdication of responsibility

by the state, and even promoting *laissez faireism* that can create chaos in the society. Hence there is the need for state control of higher education. But paradoxically what we note nowadays is: state which is expected to play an active role in higher education is unwilling or reluctant to play its role, and markets which are not, expected to enter into the arena of education, are eager and highly enthusiastic to take complete control of higher education. The state's reluctance to regulate the higher education system is clear, when we note several attempts being made in the proposed regulations for new universities, entry of foreign institutions etc. The draft regulations argue, for example, for doing away with the need for any prior approval by state bodies to set up institutions, and the need for state bodies to insist on fulfilment of basic conditions relating to infrastructure etc. They seem to favour the growth of a highly de- or un-regulated higher education system. On the other side, the enthusiasm of the markets in higher education is also clear with the burgeoning number of private (recognised and unrecognised) institutions of higher education being opened in the country, its demand for introduction of private university bill in the Parliament, the recommendation of the Ambani-Birla Committee report (Government of India 2000) for leaving the whole higher education to the private sector etc.

Where Are We?

I have stated that there are several actors in the society that 'control' higher education, which put together, constitutes what can be called 'social control.' That the interests of these various actors are highly diverse and often conflict with each other is well established not only in India, but also in other societies. Even with regard to the state, there are several organisations in India, including the University Grants Commission, All India Council for Technical Education, Medical Council of India, Ministries/Departments of Higher Education (in the central and state governments), Planning Commission, State Councils of Higher Education, etc. In some cases, it is not clear who is calling the shots? But is it possible and if possible, desirable to have one 'authority' or control that can take the interests of all tire actors in higher education? Now there is a proposal to constitute a statutory body named the National Higher Education Commission (A similar proposal was made by the earlier government also). The National Knowledge

Commission (2007) had already proposed creation of an Independent Regulating Authority for Higher, Education (IRAHE). Both these proposals envisage a single-regulatory body for whole higher-education. Can the proposed Higher Education Commission or the IRAHE be conceived as a powerful body of 'social control' on higher education in India or as yet another administrative body with no meaning of any 'social control' on higher education? I will stop with this question for the reader to ponder over. Perhaps I have raised more questions than I could answer. Well that is, I feel, the very purpose of higher education.

Note

*Keynote address delivered in the XIX Conference of the MUTA (Madurai Kamaraj, Manonmaniam Sundaranar, Mother Teresa and Alagappa University Teachers' Association) on "Social Control on Higher Education", Madurai (4-5 October 2008).

References

Clark, Burton, 1983, The Higher Education System: Academic Organisation in Cross-National Perspective, Berkeley, CA, University of California Press

Education Commission, 1966, Education and National Development - Report of the Education (Kothari) Commission 1964-66, New Delhi, Government of India

Government of India, 2000, A Policy Framework for Reforms in Education, A Report Submitted by Special Subject Group on Policy Framework for Private Investment in Education, Health and Rural Development, New Delhi, Prime Minister's Council on Trade and Industry (Mukesh Ambani-Kumaramanglalam Birla Report)

Myrdal, Gunnar, 1968, Asian Drama: An Inquiry into the Poverty of Nations and the Challenge of World Poverty. A World Anti-Poverty Program in Outline, New York, Twentieth Century Fund

National Knowledge Commission, 2007, Report to the Nation 2006, New Delhi, Government of India.

Pusser, Brian, 2008, "The State, the Market and the Institutional Estate," in John C. Smart (ed.), 2008, Higher Education. Handbook of Theory and Research, UK, Springer, 105-139

Tilak, Jandhyala B G, 2003, "State, Households and Markets in Education: Government's Unwillingness and Households' Compulsion to Pay for Education vis-a-vis the Exploitative Markets," Dr. Malcolm Adiseshiah Memorial Lecture, Madras Institute of Development Studies, Chennai, 21 November 2003

Tilak, Jandhyala B G 2007, "Private Sector in Higher Education: A Few Stylized Facts," ICSSR Distinguished Lecture Organised as a Part of the Commemorative Celebrations of the 150th Year of First War of Independence, Dharwad, Centre for Multi-Disciplinary Development Research, 14 February 2007

SONA

MARBLES

COLLEGE STOP, N.H. EDAT
PAYYANNUR - 670 327

Ph: 0497-2806019

marble | granite | kadappa | kotta | slate | shabad
sand stone | designer | exterior tiles

പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ. ആന്റണിയുടെ പിരിച്ചുവിടലിനെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുക

സുഹൃത്തുക്കളെ,

എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജ് മലയാള വിഭാഗം അദ്ധ്യാപകനും എം. ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റംഗവും എ.കെ. പി.സി.ടി.എ. ജില്ലാ പ്രസിഡന്റുമായ പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ. ആന്റണിയെ സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജ് മാനേജ്മെന്റ് 2009 ജനുവരി 19 ന് സർവ്വീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് ഉത്തരവിറക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇത് കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജ് മാനേജ്മെന്റ് നടത്തിവരുന്ന അടിച്ചമർത്തലുകളുടേയും പീഠനങ്ങളുടേയും നിയമലംഘനങ്ങളുടേയും പകപോക്കലിന്റേയും ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ഉദാഹരണമാണ്. എയ്ഡഡ് കോളേജ് അദ്ധ്യാപകർ ദീർഘകാല പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ നേടിയെടുത്ത സംഘടനാ സ്വാതന്ത്ര്യവും സേവനദ്രുതയും ഇതിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

മാനേജ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നതെന്ത്?

സർക്കാർ ഉത്തരവിന് വിരുദ്ധമായി 2005-2006 അദ്ധ്യയന വർഷം മുതൽ കോളേജിന്റെ പ്രവർത്തനസമയം രാവിലെ 8 മുതൽ 1.30 വരെ യാക്കിമാറ്റുകയുണ്ടായി. ശേഷിച്ച സമയത്ത് അന്യസർവ്വകലാശാലകളുടെ കോഴ്സുകൾ അമിതഫീസ് ചുമത്തി കോളേജിന്റെ അടി

സ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നടത്തുവാനും തീരുമാനിച്ചു. ഇതോടൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനാ പ്രവർത്തനം നിരോധിക്കുകയും അദ്ധ്യാപകരുടേയും മറ്റ് ജീവനക്കാരുടേയും ജനാധിപത്യ അവകാശങ്ങൾക്ക് വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സർവ്വകലാശാലയുടെ വിദ്യാർത്ഥി പ്രവേശന നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായി ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം റാങ്ക് ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി പ്രവേശനം നടത്തുകയുണ്ടായി. യു.ജി.സി.യുടേയും മറ്റ് പൊതുമണ്ഡലം ഏജൻസികളുടേയും സഹായത്തോടെ നിർമ്മിച്ച കോളേജ് ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടം ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലസാക്കി മാറ്റി. സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള കളിസ്ഥലം മാനേജ്മെന്റ് മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്ക് പാട്ടത്തിന് നൽകി. സർവ്വകലാശാലയുടേയും സർക്കാരിന്റേയും നിയമങ്ങൾ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് മാനേജ്മെന്റ് ഈ നടപടികൾ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കോളേജിൽ നടക്കുന്ന നിയമലംഘനങ്ങളെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ച സർവ്വകലാശാലസമിതിയെ കോളേജിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻപോലും കൂട്ടാക്കാതെ മടക്കിയയച്ച അനുഭവവുമുണ്ടായി.

വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന ധർമ്മ പ്രവർത്തനത്തിന് സർക്കാരും പൊതുസമൂഹവും സൗജ

ന്യമായി നൽകിയ ആസ്തികൾകൊണ്ട് കെട്ടിപ്പൊക്കിയ കലാലയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജ്. എന്നാൽ ഇത്തരം പൊതു ആസ്തികൾ കോളേജിന്റെ ദൗത്യ പ്രസ്താവന യ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി സ്വന്തം സമുദായത്തിലെ പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പോലും അപ്രാപ്യമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ധർമ്മ പ്രവർത്തനം എന്നത് മാറി പണമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി എന്ത് അധർമ്മിക പ്രവർത്തനവും കൈക്കൊള്ളുവാൻ സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജ് മാനേജ്മെന്റ് തയ്യാറായിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്നവരെ വൈരനിര്യാതനബുദ്ധിയോടെ കോളേജിൽ നിന്നും നടപടിയെടുത്ത് പുറത്താക്കുകയാണ്. അതിനായി മനുഷ്യതാരഹിതമായ ഏത് തന്ത്രവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ഈ മാനേജ്മെന്റിന് മടിയില്ല. ഇത്തരത്തിൽ 42 വിദ്യാർത്ഥികളെയും കോളേജ് ലൈബ്രററിയനേയും യാതൊരു അന്വേഷണവും കൂടാതെ കോളേജിൽ നിന്നും പുറത്താക്കി. ലൈബ്രറിയനായിരുന്ന എം. വി.ജോസിനെ ക്രൂരമായി ചതിച്ച് ജോലിയിൽ നിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടു. സമയമാറ്റത്തിനെതിരെ കോടതിയിൽ നിന്നും അനുകൂല വിധി നേടിയെടുത്ത റെജിമോൻ എന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കുനേരെ പീഡനപരമ്പരകൾ അഴിച്ചുവിട്ട് അവന്റെ ജീവിതം തല്ലിത്തകർത്തു. ആത്മാഭിമാനമുള്ളവരെയും പ്രതികരിക്കുന്നവരെയും അടിച്ചമർത്തുന്ന പീഡനപരമ്പരയിലെ അവസാനത്തെ കണ്ണിയാണ് പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ.ആന്റണി.

പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യൻ ചെയ്ത തെറ്റെന്ത് ?

സർവ്വീസിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിടാൻതക്കവിധത്തിൽ പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യൻ ചെയ്ത തെറ്റെന്താണ് ? മാനേജ്മെന്റിന്റെ മേൽവിവരിച്ചതരത്തിലുള്ള നിയമവിരുദ്ധ നടപടികൾ കോളേജ് കൗൺസിലിലും സർവ്വകലാശാലാ സെനറ്റിലും ഉന്നയിച്ചു എന്നതാണ് സെബാസ്റ്റ്യൻ.കെ.ആന്റണിക്കെതിരെ വാളോങ്ങാൻ മാനേജ്മെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പിരിച്ചുവിടലിന് മുന്നോടിയായി 2008 ഫെബ്രുവരി 8 മുതൽ സർവ്വീസിൽ നിന്നും പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യനെ സസ്പെന്റ് ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന് കാരണമായി മാനേജ്മെന്റ് നടത്തിയ കുറ്റാരോപണം സെബാസ്റ്റ്യൻ അറ്റൻഡൻസ് രജിസ്റ്ററിൽ കൃത്രിമം കാട്ടി എന്നതാണ്. കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന രജിസ്റ്ററിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതിയോ അറിവോ ഇല്ലാതെ ആർക്കും ഒരു മാറ്റവും വരുത്താനാകില്ല എന്നിരിക്കെ ഇത് കെട്ടിച്ചമച്ച ഒരു ആരോപണം മാത്രമാണെന്ന് സാമാന്യം ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യൻ അറ്റൻഡൻസ് രജിസ്റ്ററിൽ കൃത്രിമം കാട്ടി എന്നാരോപിക്കുന്ന ദിവസം അദ്ദേഹം കോളേജിൽ ഹാജരായിരുന്നതാണ്. മാത്രവുമല്ല, പ്രസ്തുത മാസത്തെ അറ്റൻഡൻസ് സ്റ്റേറ്റ്മെന്റിൽ അന്നേദിവസം പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ ഹാജരായിരുന്നതായി കാണിച്ച് പ്രിൻസിപ്പൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് ആ മാസത്തെ ശമ്പളം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു

മാണ്. **സമരത്തിന്റെ നാളുകൾ**
 സസ്പെൻഷൻ നടപടികൾ സർവ്വകലാശാലാ നിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി വൈസ് ചാൻസിലർ ഇടപെടുകയും സെബാസ്റ്റ്യനെ തിരികെ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കോളേജ് മാനേജ്മെന്റ് ഈ ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കുകയും സെബാസ്റ്റ്യനെതിരെ അന്വേഷണമെന്ന പ്രഹസനവുമായി മുന്നോട്ട് നീങ്ങുകയുമാണുണ്ടായത്. ഈ അവസരത്തിൽ കോളേജിന്റെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനത്തിന് പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഹരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജ് മാനേജ്മെന്റിന് എ.കെ. പി.സി.ടി.എ. കത്തയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ സംഘടനയേയും ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും ആക്ഷേപിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളുമായി മാനേജ്മെന്റ് രംഗത്തുവരുകയാണുണ്ടായത്. ഒരു പ്രതികരണവും ഉണ്ടാകാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ 2008 ആഗസ്റ്റ് 16 ന് കോളേജിലേക്ക് അധ്യാപക മാർച്ചും ധർണ്ണയും നടത്തി. ധർണ്ണ സ.ഇ.പി.ജയരാജനാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. ഇതേ തുടർന്നാണ് 2008 ഒക്ടോബർ 15 ന് കോളേജിനു മുൻപിൽ അനിശ്ചിതകാല ധർണ്ണ ആരംഭിച്ചത്. ധർണ്ണ സ.കെ.ചന്ദ്രൻ പിള്ള എം.പി.ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ധർണ്ണാസമരത്തിൽ ഓരോ ദിവസവും 15 അധ്യാപകർ വീതം പങ്കെടുത്തു.

സമരസഹായസമിതി

സമരത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനായി എൻ.ജി.ഒ യൂണിയൻ സംസ്ഥാന വൈസ് പ്രസിഡന്റ് സ.പി.എച്ച്.എം. ഇസ്മയിൽ ചെയർമാനായി സമരസഹായ സമിതി രൂപീകരിച്ചു. സമരം ഒരു മാസം പിന്നിട്ടപ്പോൾ നവംബർ 14-ാം തീയതി കരിദിനമായി ആചരിച്ചു അന്ന് കേരളമാകെ എ.കെ.പി.സി.ടി.എയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അധ്യാപകർ ബാഡ്ജ് ധരിച്ച് കോളേജിൽ ഹാജരാകുകയും എല്ലാ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. ബ്രാഞ്ചുകളും സെബാസ്റ്റ്യനെ തിരികെ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് മാനേജ്മെന്റിന് ടെലിഗ്രാം അയക്കുകയും ചെയ്തു. ധർണ്ണാസമരപരിപാടി ഡിസംബർ 19 വരെയും തുടർന്നു. ഇതോടൊപ്പം സമരസഹായസ

മിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നവംബർ 7 ന് കോളേജിലേക്ക് മാർച്ചും നവംബർ 27 ന് ഹൈക്കോടതി ജംഗ്ഷനിൽ സായാഹ്ന ധർണയും നടത്തി. സമരം രണ്ട് മാസം പിന്നിട്ട അവസരത്തിൽ രണ്ടാംഘട്ട സമരം സംബന്ധിച്ച് കൂട്ടായ ചർച്ച ഉണ്ടായി. അതിന്റെ ഭാഗമായി അനിശ്ചിതകാല സത്യാഗ്രഹ പരിപാടി ഡിസംബർ 30 മുതൽ കോളേജിന് മുൻപിൽ ആരംഭിച്ചു. ഓരോ ദിവസവും 5 അദ്ധ്യാപകർ വിതംസത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്ന് സർവ്വീസ്-ട്രേഡ് യൂണിയൻ-ബഹുജന സംഘടനകളുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ സമരസഹായസമിതി വിപുലീകരിച്ചു. സി.ഐ.റ്റി.യു എറണാകുളം ജില്ലാ സെക്രട്ടറി സ.പി.എസ്.മോഹനനെ വിപുലീകരിച്ച സമരസഹായസമിതിയുടെ കൺവീനറാക്കുകയുണ്ടായി. സത്യാഗ്രഹത്തോടൊപ്പം സഹായസമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അനുഭാവ ധർണ്ണയും സംഘടിപ്പിച്ചു. ജനുവരി 20-ാം തീയതി പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യനെ പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടുള്ള മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഉത്തരവ് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് 21-ാം തീയതി സംഘടന സമരസഹായ സമിതിയുടെ സഹായത്തോടെ വിപുലമായ പ്രതിഷേധമാർച്ചും ധർണ്ണയും സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജിന് മുമ്പിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഒത്തുതീർപ്പ് ശ്രമങ്ങൾ

സമരത്തെ സഹായിക്കുവാനും ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്തിക്കാനും എറണാകുളത്തെ പുരോഗമന ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേതാക്കളും പൗരപ്രമുഖരും സർവ്വീസ് -ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടന നേതാക്കളും തയ്യാറായി. ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഫിഷറീസ്-റജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പ് മന്ത്രി സ.എസ്.ശർമ്മ, സി.ഐ.റ്റി.യു സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ.എം.എം.ലോറൻസ് തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ പ്രമുഖർ മാദ്ധ്യസ്ഥ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. സസ്പെൻഷനെ തുടർന്ന് ആഭ്യന്തര അന്വേഷണനടപടി തുടങ്ങാമെന്നും അന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായുണ്ടാകുന്ന റിപ്പോർട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സെബാസ്റ്റ്യനെ തിരിച്ചെടുക്കാമെന്നുമുള്ള ധാരണയാണ് ചർച്ചയിൽ മാനേജ്മെന്റ് നൽകിയത്. അതിനെത്തുടർന്ന് സെബാസ്റ്റ്യൻ അന്വേഷണ കമ്മീഷനുമായി സഹകരിക്കുകയും തനിക്ക് അനുകൂലമായ എല്ലാ വാദങ്ങളും നിരത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ.ആന്റണി നൽകിയ വ്യക്തവും ദൃഢവുമായ തെളിവുകളെല്ലാം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും ഏകപക്ഷീയമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് അന്വേഷണകമ്മീഷൻ നൽകിയത്. ഒത്തുതീർപ്പ് ശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമായുണ്ടായ ധാരണയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ഈ റിപ്പോർട്ടിനെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷയാണ് മാനേജ്മെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യന് നൽകിയത്. ദുരാരോപിതവും അതീവ ദുർബലവുമായ ഒരു കുറ്റത്തിന് അനർഹവും, കേട്ടുകേൾവിയില്ലാത്തതുമായ തരത്തിൽ പിരിച്ചുവിടൽ നടത്തിയതിലൂടെ മാനേജ്മെന്റിന്റെ

ചതിയും വൈരാഗ്യബുദ്ധിയും മനുഷ്യതരഹിതമായ മുഖവുമാണ് വെളിവാക്കപ്പെടുന്നത്.

പോരാട്ടം തുടരും

നിരവധി പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനമാണ് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. സംഘടനയുടെ സമരചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയ സമരമാണ് സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജിന് മുമ്പിൽ നാനടത്തിയത്. പ്രൊഫ.സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ.ആന്റണിയെ തിരിച്ചെടുപ്പിക്കുവാനായില്ലെങ്കിലും സംഘടനപരമായി നാം പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവകാശങ്ങൾ പലതും പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ നേടിയെടുത്തുവെങ്കിലും എയ്ഡഡ് കോളേജ് അദ്ധ്യാപന്റെ തൊഴിൽ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് തന്നെ ഭീക്ഷണി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതാണ് ഈ അനുഭവം. ഇതിനെ സർവ്വശക്തിയും സമാഹരിച്ച് നാം ഒന്നിച്ച് നേരിട്ടേ മതിയാകൂ. സെബാസ്റ്റ്യനെ തിരികെ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് ബഹുമുഖമായ പോരാട്ടങ്ങൾ അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു. സർവ്വീസ്-ട്രേഡ് യൂണിയൻ-ബഹുജനസംഘടനകളോടൊപ്പം സാംസ്കാരിക നായകരേയും വിദ്യാഭ്യാസ മൂല്യങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും ഒന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ശക്തമായ സമരം ആരംഭിക്കാൻ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതോടൊപ്പം നിയമപരമായ നടപടികളും ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സർവ്വകലാശാലാ ട്രൈബ്യൂണലിൽ പിരിച്ചുവിടലിനെതിരായി കേസ്സ് ഫയൽ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സെബാസ്റ്റ്യനെയും കുടുംബത്തെയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതലയും സംഘടന ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗം നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധിയുടെ ഒരു പരിചേദം തന്നെയാണ് ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സാമൂഹ്യനീതിയും ഗുണമേന്മയും ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള പോരാട്ടങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി ഇതിനെ കണ്ടുകൊണ്ട് അരന്യൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ കേരളത്തിലെ സകാര്യ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകന്റെ അന്തസ്സ് ഉയർത്തിയ നമ്മുടെ സംഘടനയ്ക്ക് ഇവിടെ വിജയിച്ചേ മതിയാകൂ. അതിനായി വർദ്ധിതവിര്യത്തോടെ നമുക്ക് മുന്നോട്ട് നീങ്ങാം.

തിരുവനന്തപുരം പ്രൊഫ.പി.രഘുനാഥ്
12.02.2009 ജനറൽ സെക്രട്ടറി

CURRENT BOOKS THRISSUR

ROUND WEST ,THRISSUR 680 001
PH: 0487-2335660,FAX:0487-2335642

PUBLISHERS & DISTRIBUTORS FOR

Malayalam, English, Children's Literature,
Fiction, Drama, Cinema, Journalism, Poetry,
Philosophy, Psychology, Sociology, Politics,
History, Economics, Commerce, Mathematics,
Botany, Zoology, Chemistry, Physics, Medical,
Computer, Engineering, Law, Electronics,
Mechanical, Civil, Chemical Engineering,
Veterinary, Agriculture, Aquaculture, etc.

COSMO BOOKS

HO: Round West

Thrissur- 680 001
Phone: 0487-2335292, 2335570
Fax: 0487- 2335642
E-mail: cosmobook@asianetindia.com

Br. Al-Ameen Bldg

Rly. Station Link Road
Kozhikode- 673002
Ph:0495-2703487
Fax:0495-2700049
E-mail: cosmoclt@eth.net

Br. Press Club Road

Ernakulam
Kochi-682011
Ph:0484-2353818

സെൻറ് ആൽബർട്ട്സ് കോളജ് സമരം അധ്യാപകർ കോളജ് പിന്നറ്റം ചെയ്തു

പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ. ആൻറണിയെ സർവ്വീസിൽ നിന്നും പിരിച്ചുവിട്ട നടപടിയിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് സമരസഹായസമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സർവ്വീസ് സംഘടനകളും വർഗ ബഹുജന സംഘടനകളും സെൻറ് ആൽബർട്ട് കോളജിലേക്ക് സംയുക്തമാർച്ച് നടത്തി. മാർച്ചിനുശേഷം എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. അധ്യാപകർ കോളജ് ഉപരോധിച്ചു. കോളജ് ഉപരോധിച്ച അധ്യാപകരെ പോലീസ് അറസ്റ്റുചെയ്തു. ഉപരോധസമരവും മാർച്ചും സ. കെ.ചന്ദ്രൻപിള്ള എം.പി. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ. ആൻറണിയെ സർവ്വീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കുവരെ സമരം തുടരണമെന്ന് സ. കെ.ചന്ദ്രൻപിള്ള പറഞ്ഞു. അതിനുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ നൽകാൻ തയ്യാറാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. സമരസഹായസമിതി കൺവീവർ സി.എ.ടി.യു ജില്ലാസെക്രട്ടറി പി. എസ്. മോഹനൻ, സർവ്വീസ് സംഘടനാ നേതാക്കളായ പി. എച്ച്.എം. ഇസ്മയിൽ പി.ജി.ശശിന്ദ്രൻ കെ. ഷറഫുദ്ദീൻ, പി.എൻ.സജീവൻ കെ.ജി.രാമദാസ്, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. സംസ്ഥാന പ്രസിഡൻ്റ് പ്രൊഫ. കെ. ശശിധരൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി പി. രാഘുനാഥ്, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ എറണാകുളം ജില്ലാ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. ഡി. സലീംകുമാർ എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. പ്രതിഷേധമാർച്ച് മേനക ജംഗ്ഷനിൽ നിന്നും ആരംഭിച്ചു.

സർവകലാശാല - കോളജധ്യാപകരുടെ രാജ്ഭവൻ മാർച്ച്

യു.ജി.സി. ആറാം ശമ്പളപരിഷ്കരണ ഉത്തരവ് അപാകതകൾ പരിഹരിച്ച് നടപ്പിലാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് കോളജ്- സർവകലാശാലാ അധ്യാപകർ സംയുക്ത സമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രാജ്ഭവൻ മാർച്ച് നടത്തി. എൽ.ഡി.എഫ് കൺവീനർ ശ്രീ.വൈക്കം വിശ്വൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. വരുമാനമാർഗങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തമാക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന കേന്ദ്ര സർക്കാർ, ശമ്പളകമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്ത 100 ശതമാനം ഗ്രാന്റ്, സംസ്ഥാനത്തിന് ലഭ്യമാക്കണമെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ച കമ്മീഷൻ ശുപാർശകൾ അവർ തന്നെ തള്ളിയത് അവരുടെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലായ്മയാണ് കാണിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഐഫക്ടോ ദേശീയ പ്രസിഡൻ്റ് പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫ് വിശദീകരണം നടത്തി.

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിൻ്റെ ഗുണനിലവാരമുയർത്തുന്നതിനും ഈ രംഗത്തേക്ക് പ്രതിഭാധനന്മാരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ റിപ്പോർട്ടിൽ കാതലായ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഉത്തരവിറക്കിയത്. അടിമുടി അപാകതകൾ നിറഞ്ഞതാണി ഉത്തരവ്. പ്രൊഫ. വി.എൻ.ചന്ദ്രമോഹനൻ, പ്രൊഫ.കെ.ശശിധരൻ, ഡോ.എ.ആർ.രാജൻ, സ.കെ.രാജേന്ദ്രൻ, സ.എം.കൃഷ്ണൻ, സ.കെ.ശിവകുമാർ, സ.എസ്.യു.രാജീവ് എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. പ്രൊഫ.കെ.രഘുനാഥ് സ്വാഗതവും പ്രൊഫ.കെ.ജയകുമാർ നന്ദിയും പറഞ്ഞു. ഗവർണർ, മുഖ്യമന്ത്രി, വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി, ധനകാര്യമന്ത്രി എന്നിവർക്കു നിവേദനം നൽകി.

ആദരാഞ്ജലികൾ

സ. ഇ.ബാലാനന്ദൻ എ.കെ.പി.സി.ടി.എയുടെ ആദരാഞ്ജലികൾ

പ്രൊഫ. ബാബുജേക്കൺ
ഇരിങ്ങാലക്കുട ക്രൈസ്റ്റ് കോളജ് കെമിസ്ട്രി വിഭാഗം അധ്യാപകൻ പ്രൊഫ. ബാബുജേക്കൺ 2-08-2008 ൽ നിര്യാതനായി. ക്രൈസ്റ്റ് കോളജ് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ ബ്രാഞ്ച് ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ പ്രതിനിധിയായി കോളജ് കൗൺസിൽ അംഗം എന്ന നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. എ.കെ.പി.സി.ടി.എയുടെ ആദരാഞ്ജലികൾ

ഗാസാച്ചിന്തിൽ ചിന്തുന്ന രക്തം

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ ഒരു സ്ഫോടകവസ്തു ബ്രിട്ടൻ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത ഡോക്ടർ ചെയിം വെയ്സ്മാൻ എന്ന ഒരു യഹൂദനെപ്പറ്റി ഈ പംക്തിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടനോട് ചോദിച്ച പ്രതിഫലം, യഹൂദർക്ക് വീണ്ടു കിട്ടേണ്ട ദൈവദത്തമായ രാജ്യം പിടിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അത് മാനിച്ചാണ് ബ്രിട്ടൻ പലസ്തീൻ കൈവശപ്പെടുത്തിയതും, 1948 മെയ് 14 വരെ കൈവശം വച്ചതും, പിന്നെ അവിടെ നിന്ന് പിൻവാങ്ങി പലസ്തീൻ വെട്ടിമുറിച്ച് ഇസ്രായേലും ശേഷിക്കുന്ന പലസ്തീനുമായി തീർപ്പ് കല്പിച്ചതും. ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയ്ക്കായിരുന്നു ഈ വെട്ടിമുറിക്കലിന്റെ കാര്മ്മികത്വം.

അങ്ങനെ ജൂതന്മാർക്ക് (യഹൂദർക്ക്) ഇസ്രായേലും അറബികൾക്ക് പലസ്തീനും ലഭിച്ചു. രണ്ടു സ്വതന്ത്ര പരമാധികാര രാജ്യങ്ങളായി ഇവ

നിലവിൽ വരുന്നതിന് ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ ജൂതഭീകരസംഘങ്ങൾ പലസ്തീൻ ലഭിച്ച പല സ്ഥലങ്ങളും കവർന്നെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള കാലം ജൂതരും അറബികളും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണ്. സിക്സ് ഡേ (ആറു ദിന) യുദ്ധം ഈ ഗണത്തിൽപെടും. ഇസ്രായേലിന് നേരെ ഈജിപ്തും സിറിയയും ജോർദാനും സഖ്യകക്ഷികളായിരുന്ന 1967 ലെ ഈ യുദ്ധം പലസ്തീനിനും അറബികൾക്കും ഒരു അൽ നക്സാ (പിന്നോട്ടടി) ആയിരുന്നു. സിനായ്, ഗാസാ, വെസ്റ്റ് ബാങ്ക്, ജെറുസലം, ഗോലാൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ ഇതോടെ ഇസ്രായേലിന് കീഴ്പ്പെട്ടു. 1972ലെയോം കിപ്പൂർ യുദ്ധവും തുടർന്നു നടന്നു. അതിൽ സിനായ്, ഗോലാൻ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഈജിപ്തും സിറിയയും ചേർന്ന് ഇസ്രായേലിനെതിരായി പടവെട്ടി. പലസ്തീൻ നഷ്ടവും ഇസ്രായേലിന് ലഭ്യവും തങ്ങളുടെ നാൾവഴികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയവ ആയിരുന്നു ഈ യുദ്ധങ്ങൾ.

ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ തീർപ്പ് ഇസ്രായേലിന്റെ നീതിരഹിത ധാർഷ്ട്യത്തിന്റെയും ശാഠ്യത്തിന്റെയും മണൽക്കാനറിൽ പറന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ നിശ്ചയിച്ച പലസ്തീന്റെ തലസ്ഥാനമായ ജെറുസലം അവർ കവർന്നെടുത്ത് ഇന്നും പകുതിയോളം കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നു. ടെൽ അബീവ് എന്ന തലസ്ഥാനത്തിന് പുറമെ രണ്ടാം തലസ്ഥാനമായി ജറുസലം കൂടിവേണമെന്ന ഇരുതലമുഖിമുഷ്ക് പ്രഖ്യാപിച്ച് നിൽക്കുകയാണ് ഇസ്രായേൽ.

പലസ്തീനിന് കിഴക്കാണ് വെസ്റ്റ്ബാങ്ക്. ജോർദാന്റെ പടിഞ്ഞാറേക്കര എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആ പേര്. അതിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിൽക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രശ്നമുയിഷ്ടമായ ഗാസ. ലോകത്തെ ഏറ്റവും ജനസാന്ദ്രമായ പ്രദേശമാണിത്. വടക്ക് കിഴക്ക് നീണ്ടു കിടക്കുന്നതിനാൽ ഗാസാ സ്ട്രിപ്പ് എന്ന് നമ്മൾ പറയാ

റുണ്ട്. പതിനഞ്ച് ലക്ഷത്തോളമുണ്ട് ഗാസയിലെ ജനസംഖ്യ. പിട്ടിണിയും ഇല്ലായ്മയും ഗാസയിൽ ഉണ്ട്. ഒപ്പം നൂഴ്ത്തുകയറി നല്ല സ്ഥലങ്ങൾ കയ്യടക്കി ഇന്ത്യാക്കണ്ണികളായി ഇസ്രായേലികൾ അവിടെ കോളനികളിൽ വസിക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ ഭാഗമല്ല ഗാസ. എങ്കിലും കിരീടം വയ്ക്കാതെ അവിടെ വിലസുന്നത് ഇസ്രായേലികളാണ്.

തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗാസയിൽ മരണാതുപലസ്തീൻ വിമോചനസംഘമായ ഹമാസ് വിജയിച്ചു. പി.എൽ.ഒ. അഴിമതിയിൽ മുങ്ങി ജനങ്ങൾക്ക് അസഹ്യമാതിരിക്കേണ്ടതിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാവണം ഹമാസിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയം ഉണ്ടായത്. പക്ഷെ ഇസ്രായേലും അമേരിക്കയും ഹമാസിനെ ഭീകരസംഘം എന്ന് മുദ്രകുത്തി. പി.എൽ.ഒ ജനപിന്തുണ നേടിയി

രുന്ന് കാലത്ത് അമേരിക്ക- ഇസ്രായേൽ കൂട്ടായ്മയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഭീകരത പി എൽ ഓയ്ക്ക് ആയിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പലസ്തീൻ ജനഹിതത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ആണ് ഇസ്രായേലിന് എന്നും താൽപര്യം. എന്നാൽ വെസ്റ്റ് ബാങ്കിൽ പി.എൽ.ഒ. നേതാവ് മുഹമ്മദ് അബ്ബാസ് വിജയിച്ചു. ഹമാസ്- ഇസ്രായേലി സംഘർഷത്തിന് യൂറോപ്യൻ യൂണിയൻ മദ്ധ്യസ്ഥത വഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി 2007 ൽ വെടിനിർത്തൽ ഉണ്ടായി. ആ വെടിനിർത്തലിന്റെ കാലാവധി 2008 ഡിസംബർ 18 ന് അവസാനിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നാണ് വീണ്ടും സംഘർഷം ഉടലെടുത്തത്. ഇസ്രായേലിന്റെ പുതിയ ആക്രമണത്തിൽ നൂറ് കണക്കിന് നിരപരാധികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. സ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ജീവഹാനി ഉണ്ടായി. ലോകത്തിന്റെ സംഘർഷനിലങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ നൃശംസതയുടെ താണ്ഡവത്തെക്കുറിച്ച് മുൻ പാബ്ലോ നെരൂദ പറഞ്ഞു.

ഇസ്രായേൽ അധിനിവേശം നടത്തിയ ഇടങ്ങളിൽ നിന്ന് അരിച്ചുമാറി അയോർത്ഥികൾ എന്ന് ബ്രാൻറ് ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ പാളയമാണ് ഗാസ. തുറന്ന തടവറ തന്നെയാണ് ഗാസ. കാരണം ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന പലസ്തീനികളുടെ മേൽ സദാസമയവും ഇസ്രായേലികളുടെ ജാഗ്രതക്കണ്ണുകൾ തുറിച്ചുനോക്കി കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. വർണ്ണവിവേചനത്തിന്റെ മതിൽ ഗാസയെന്ന കരാഗാരത്തിന്റെ ഭിത്തിയാകുന്നു. കുലി കുറഞ്ഞ സംഘമായി ഇവിടെയുള്ളവർ ദയനീയമായി പരിണമിക്കുന്നു. ഗാസയിലേക്കോ പുറത്തേക്കോ ഒന്നും ഇസ്രായേലികളുടെ അനുവാദമില്ലാതെ കടത്തപ്പെടുന്നില്ല.

പലസ്തീനിയൻ സർക്കാർ പിരിച്ച കോടിക്കണക്കിന് വരുന്ന ഡോളർ ഇസ്രായേലികൾ കൈവശപ്പെടുത്തിവെച്ച് പലസ്തീനിയൻ സർക്കാരിനെ സാമ്പത്തികമായി ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു. ഇതിനൊക്കെ മീതെയായിരുന്നു ആസൂത്രിതമായി ഈയിടെ അവിടെ അരങ്ങേറിയ മനുഷ്യക്കുരുതി.

പലസ്തീൻ വിമോചനത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇടതു-വലതു മദ്ധ്യവർത്തി സംഘങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് പി.എൽ.ഒ. അറഹാത്തിന്റെ മരണത്തോടെ പി.എൽ.ഒ അധോഗതിയിലാണ്. വരാൻപോകുന്ന സ്വതന്ത്രപരമാധികാര ഗവൺമെന്റിന്റെ മുന്നോടിയായി പലസ്തീൻ അതോറിറ്റിയാണ് പലസ്തീൻ ഭരണം നടത്തുന്നത്. പലസ്തീൻ അതോറിറ്റിയിൽ മേൽക്കോയ്മ നേടിയ പി.എൽ.ഒ യെ രണ്ടുവർഷം മുൻ നടന്ന

രുന്ന് കാലത്ത് അമേരിക്ക- ഇസ്രായേൽ കൂട്ടായ്മയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഭീകരത പി എൽ ഓയ്ക്ക് ആയിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പലസ്തീൻ ജനഹിതത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ആണ് ഇസ്രായേലിന് എന്നും താൽപര്യം. എന്നാൽ വെസ്റ്റ് ബാങ്കിൽ പി.എൽ.ഒ. നേതാവ് മുഹമ്മദ് അബ്ബാസ് വിജയിച്ചു. ഹമാസ്- ഇസ്രായേലി സംഘർഷത്തിന് യൂറോപ്യൻ യൂണിയൻ മദ്ധ്യസ്ഥത വഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി 2007 ൽ വെടിനിർത്തൽ ഉണ്ടായി. ആ വെടിനിർത്തലിന്റെ കാലാവധി 2008 ഡിസംബർ 18 ന് അവസാനിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നാണ് വീണ്ടും സംഘർഷം ഉടലെടുത്തത്. ഇസ്രായേലിന്റെ പുതിയ ആക്രമണത്തിൽ നൂറ് കണക്കിന് നിരപരാധികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. സ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ജീവഹാനി ഉണ്ടായി. ലോകത്തിന്റെ സംഘർഷനിലങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ നൃശംസതയുടെ താണ്ഡവത്തെക്കുറിച്ച് മുൻ പാബ്ലോ നെരൂദ പറഞ്ഞു.

കുഞ്ഞുങ്ങളെക്കൊല്ലാൻ കൊള്ളക്കാർ
ആകാശത്തിലൂടെവന്നെത്തി,
കൃഷിയിടങ്ങളും പ്രഭുക്കന്മാരുമുള്ള കൊള്ളക്കാർ,
അനുഗ്രഹം വാരിവിതുന്ന
കറുത്ത സന്യാസിമാരുള്ള കൊള്ളക്കാർ.....
കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചോര
തെരുവുകളിൽ ഓടിയാർത്തു.....

ജനങ്ങളെ ഹമാസ് ഭരണത്തിനെതിരെ തിരിക്കാൻ ആണ് ഈ ആക്രമണവും അതിന് ന്യായീകരണമായി നട്ടാൽ കുരുക്കാത്ത അവാസ്തവങ്ങളും. ഹമാസ് ഇസ്രായേലികളെ നിരന്തരം കൊല്ലുന്നുവെന്നും റോക്കറ്റ് ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തുന്നുവെന്നും പ്രചരണം. ശക്തവും മനുഷ്യതരഹിതവുമായ ആക്രമണം കൊണ്ട് ഹമാസ് ഭരണത്തിന്റെ പരാജയം ജനങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്താനുമത്ര ഈ ഇല്ലം ചൂടിൽ. കബന്ധത്തിന്റെ അർത്ഥം പഠിപ്പിക്കാൻ പണ്ടൊരു നാട്ടുരാജാവ്

പ്രൊഫ. വസന്തകുമാർ സാബശിവൻ രചിച്ച **പാമ്പിൻ കാവു മുതൽ പാന പാത്രം വരെ** എന്ന ലേഖനസമാഹാരം (എ.കെ.പി.സി.ടി.എയുടെ മുഖപത്രമായ കേരള പ്രൈവറ്റ് കോളജ് ട്രിബ്യൂണിൻ വാർത്താമധ്യം പംക്തിയിലെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ലേഖനങ്ങൾ) പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള എൻ. രതീന്ദ്രൻ നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നു. കൊല്ലം ഭാരത ബുക്സാണ് പ്രസാധകർ.

ഒരു പുരസ്കാരം തലവെട്ടിക്കൊട്ടി അനന്തരവനെ പഠിപ്പിച്ച മനുഷ്യത്വരാഹിത്യത്തെ വെല്ലാൻ പോന്നതാണ് ഈ ഇസ്രയേൽ പ്രകടനം

ഹമാസ് ഭീകരസംഘമായതുകൊണ്ടു കൂടിയാണത്രെ ഈ ആക്രമണം എന്നതാണ് മറ്റൊരു മണ്ടൻ പ്രചരണം. ഇസ്ലാമിക പ്രതിരോധ പ്രസ്ഥാനത്തിനാണ് അറബിയിൽ ഹമാസ് എന്ന് ചുരുക്കപ്പേര് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഹമാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഇസ്രായേൽ ചെയ്ത ഓരോന്നും വിപരീതഫലങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. ഹമാസ് ഗാസയിൽ കൈവെട്ടിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വിജയത്തിനും ഇത് ഒരു കാരണമായിട്ടുണ്ട് എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. ഇസ്ലാമിക പ്രതിരോധം ഹമാസിന്റെ മുദ്രയാകയാൽ മതവികാരത്തിന്റെ ആനുകൂല്യവും ഹമാസിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തികച്ചും ജനാധിപത്യ നടപടികളിലൂടെ അധികാരത്തിലേക്ക് വന്ന ഹമാസിനെ നിസ്സാരമായി തീവ്രവാദി ലേബൽ പതിക്കാൻ, സ്പീക്കർ അബ്ദുൾ അസീസ് ദെയ്ക്കിനെയും 63 പാർലമെൻ്റ് അംഗങ്ങളെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്ത ലോക്കപ്പ് ചെയ്യാൻ വരെ ഇസ്രായേൽ മടിച്ചില്ല. ഇവരൊക്കെ ഇസ്രായേലി തടവറകളിൽ ഇപ്പോഴും കഴിയുന്നു.

ഹമാസിന് മുഖൊരു ചങ്ങാത്തം ഇസ്രായേലുമായി രഹസ്യമായി നിലനിന്നുകാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹമാസിന്റെ സ്മാപകൻ ഷെയ്ഖ് യാസിൻ 1980 കളിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ സൗഹൃദം നേടിയിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പല ഹമാസ് നേതാക്കളും തടവറകളിൽ നിന്നും മോചിതരായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഹമാസ് അതിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലിയിൽ മിതത്വം കലർത്തി നികുപ്പോക്കുകൾക്ക് ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ജനപിന്തുണനേടിയിരുന്ന പി.എൽ.ഒ യെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ

കാത്തരികളെ ഇസ്രായേൽ തന്ത്രപൂർവ്വം ഹമാസ് പി.എൽ.ഒ സംഘർഷം മുൻപാക്കിയാൽ കരുക്കൾ നീക്കി വിജയിച്ചു. ഓസ്ട്രോ ഉടമ്പടിയുടെ കാലത്ത് ഇത് പ്രകടമായതാണ്. പക്ഷെ കാലം കഴിഞ്ഞതോടെ ഹമാസ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി ഉറച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഹമാസ് ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രുവായി, ഭീകരസംഘമായി!

അമേരിക്കയും യൂറോപ്യൻ യൂണിയനും ഇസ്രായേലും ഹമാസിനെ വികൃതീകരിച്ച് കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ തകർന്നടിയുന്നത് നിരപരാധികളുടെ സമാധാനവും ജീവിതവുമാണ്. ലക്ഷ്യ സാധ്യത്തിനുള്ള യാന്ത്രിക തന്ത്രങ്ങളായി മനുഷ്യക്കുരുതി സാർവ്വത്രികരിക്കുകയാണ് അമേരിക്കൻ അച്ഛുതണ്ട്. ഭീകരവിധംസക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭൂഗോളത്തിലുടനീളം ഒരു കരിമരുന്ന് പ്രയോഗത്തിന്റെ ലാഘവത്തിൽ നടത്തിച്ച് രസിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നു. വ്യവസ്ഥാപിതമായി വിലപിക്കാൻ മാത്രമേ ബാഹ്യലോകത്തിന് കഴിയുന്നുള്ളൂ. ഗാസയിൽ ചുടുരക്തനിമി പടർന്നപ്പോൾ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ വിലാപങ്ങളും ചേതമില്ലാത്ത റാലികളും പ്രകടനങ്ങളും നടന്നു. ആസൂത്രിതമായി സമയനിഷ്ഠയോടെ ഗാസ ആക്രമണം നടത്തിയ ഇസ്രായേൽ പ്രദൃതികൾ അത് കണ്ട് പതിവിൽ പടി ഉറപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

ലോകം അലിവില്ലാത്ത മിടുക്കന്മാരുടെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുങ്ങുന്നു. നന്മയുടെ പക്ഷം ന്യൂനപക്ഷവും നിശബ്ദപക്ഷവുമാവുന്നു. ഒന്ന് വ്യക്തമാണ് മനുഷ്യനെന്ന സൃഷ്ടിയുടെ സ്മാധിയായ സവിശേഷതയാണ് ദുരയ്യം തിന്മയും

1.1.2006 മുതൽ കേന്ദ്ര ഗവൺമെൻ്റ് പുനർക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ക്ഷാമബത്ത നിരക്ക്

വ്യവസായമേഖലയിൽ പണിയെടുക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള അരിലേക്കത്യാ ഉപഭോക്തൃ വിലസൂചികയുടെ (All India consumer price Index for Industrial Workers- AICPICIW) അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഒരോ വർഷവും ജനുവരിയിലും ജൂലൈയിലും കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് ജീവനക്കാർക്ക് ക്ഷാമബത്ത പുതുക്കുന്നത്. 1982 അടിസ്ഥാനവർഷമായി (Base year) സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തയ്യാറാക്കിയ ഉപഭോക്തൃ വില സൂചികകളായിരുന്നു അഞ്ചാം ശമ്പളപരിഷ്കരണത്തിൽ ക്ഷാമബത്ത കണക്കാക്കുന്നതിന് കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് ഉപയോഗിച്ച് വന്നിരുന്നത്. 12 മാസത്തെ ശരാശരി ഉപഭോക്തൃ വിലസൂചികയും 1.1.1996 ലെ ശരാശരി സൂചികയായ 306.33 എന്ന സംഖ്യയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ ശതമാനത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ക്ഷാമബത്ത നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അതിനു ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സമവാക്യം ഇതായിരുന്നു.

$$\text{ക്ഷാമബത്താനിരക്ക്} = \frac{12 \text{ മാസത്തെ ശരാശരി സൂചിക} - 306.33}{306.33} \times 100$$

എന്നാൽ 2001 അടിസ്ഥാനവർഷമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് പുതിയ ഉപഭോക്തൃവില സൂചികകൾ (AICPI -IW) തയ്യാറാക്കുകയുണ്ടായി. 2006 ജനുവരി മുതലുള്ള ഓരോ മാസത്തേയും സൂചികകളാണ് ഇപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. 2001 മുതൽ 2005 ഡിസംബർ വരെയുള്ള പുതിയ സൂചികകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് പഴയ സൂചികകളെ (1982 അടിസ്ഥാന വർഷമായിട്ടുള്ളത്) 4.63 എന്ന സംഖ്യകൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ മതിയാകും എന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2001 അടിസ്ഥാനവർഷമായി സ്വീകരിച്ച് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഉപഭോക്തൃവില സൂചികകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് ജീവനക്കാർക്ക് ക്ഷാമബത്ത അനുവദിക്കേണ്ടത് എന്ന് ജസ്റ്റീസ് ശ്രീകൃഷ്ണ അധ്യക്ഷനായുള്ള ആറാം ശമ്പളകമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആഗസ്റ്റ് 29 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ആറാം ശമ്പളപരിഷ്കരണ ഉത്തരവിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് ഇത് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആറാം യു.ജി.സി ശമ്പള പരിഷ്കരണത്തിന് ശേഷം കോളേജുകളിലേയ്ക്കും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലേയും അധ്യാപകർക്ക് ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന ക്ഷാമബത്ത നിരക്കും ഇത് തന്നെയായിരിക്കും. ഓരോ വർഷവും ജനുവരിയിലും ജൂലൈയിലും തുടർന്നും ക്ഷാമബത്താ നിരക്കുകൾ പുതുക്കി നിശ്ചയിക്കാനും കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1.1.2006 ലെ ശരാശരി ഉപഭോക്തൃവില സൂചിക (2001 അടിസ്ഥാനവർഷമായിട്ടുള്ളത്) ഏകദേശം 116 ആണ്. മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, 12 മാസത്തെ സൂചികകളുടെ ശരാശരിയും 116 എന്ന സംഖ്യയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ (ശതമാനകണക്കിൽ) അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 1.1.2006 മുതൽ ക്ഷാമബത്ത നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതിനുള്ള സമവാക്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

$$\text{ക്ഷാമബത്തനിരക്ക്} = \frac{12 \text{ മാസത്തെ ശരാശരി സൂചിക} - 116}{116} \times 100$$

ആറാം ശമ്പളപരിഷ്കരണ ഉത്തരവ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുൻപ് കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് ജീവനക്കാർക്ക് 1.1.2006 മുതൽ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്ഷാമബത്തനിരക്കുകൾ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരമാണ്. (50% ക്ഷാമബത്ത അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിൽ ലയിപ്പിച്ചതിന് ശേഷമുള്ളത്)

തീയതി	ക്ഷാമബത്ത നിരക്ക് (%)	തീയതി	ക്ഷാമബത്ത നിരക്ക് (%)
1.1.2006	24	1.7.2007	41
1.7.2006	29	1.1.2008	47
1.1.2007	35	1.7.2008	54

ആറാം ശമ്പളപരിഷ്കരണ ഉത്തരവ് വന്നതിന് ശേഷം കേന്ദ്ര ഗവൺമെൻ്റ് ജീവനക്കാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ക്ഷാമബത്താ നിരക്കുകൾ (ദശാംശസ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം)

തീയതി	12 മാസത്തെ സൂചികകളുടെ ശരാശരി	പുനർക്രമീകരിച്ച ക്ഷാമബത്താ നിരക്ക് (%)
1.1.2006	115.76	100 (115.76 - 116) / 116 = ഇല്ല
1.7.2006	118.95	100 (118.95 - 116) / 116 = 2.54 = 2%
1.1.2007	122.91	100 (122.91 - 116) / 116 = 5.95 = 5%
1.1.2007	126.91	100 (126.91 - 116) / 116 = 9.41 = 9%
1.1.2008	130.75	100 (130.75 - 116) / 116 = 12.71 = 12%
1.7.2008	135.15	100 (135.25 - 116) / 116 = 16.59 = 16%

1.1.2006 മുതൽ മുൻനിരക്കിൽ ക്ഷാമബത്ത ഇനത്തിൽ വാങ്ങിയ തുക പുതുക്കിയ നിരക്കിലുള്ള ക്ഷാമബത്ത / ശമ്പളകുടിശ്ശികയിൽ നിന്ന് തട്ടിക്കഴിക്കുമെന്ന് എന്ന് ഗവൺമെൻ്റ് ഉത്തരവിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പ്രൊഫ. കെ. എസ്. ജയചന്ദ്രൻ
മേഖല: മണ്ണൂർ പി.ജി. തൃശ്ശൂർ - 690 551, ഫോൺ: 0482-2371071

Shadow Banking System

It is a secret banking system built on derivatives and untouched by regulation. The tangled web of subprimes has claimed more than its share of victims in recent months: homeowners by the hundreds of thousands, to be sure, but also those who created, packaged, insured, distributed, and ultimately bought what should have been labeled "junk mortgages". "Skim milk masquerades as cream," warned Gilbert and Sullivan over a century ago, and sure enough, today's subprimes, packaged into financial conduits with monikers such as SIVs and CDOs, pretended to be AAA-rated cubes of butter. What we are witnessing is essentially the breakdown of our modern-day banking system, a complex of leveraged lending. Paul McCulley has labeled it the "shadow banking system" because it has lain hidden for years, untouched by regulation, yet free to magically and mystically create and then package subprime loans into a host of three-letter conduits. The idea of cheap financing and SIV bailouts may not be enough to restore confidence in a shadow system built on fragile foundations.

The origins of the present subprime crisis can be found in the Nixon Administration when

he, removed the prohibitions to trades in futures and similar "bets" that has made the markets so unstable. A number of academics including Fisher Black, created a series of formulas by which traders could manipulate the markets and make huge profits. The result of this behavior would lead to our crisis by creating the impression

that risk could be eliminated. Others have traced the evolution of the crisis and shown that post-Depression (1929) laws regulating credit producing entities were removed in the last 30 years making way for the subprime collapse. The legal barriers to the trading in derivatives were removed by political interference with the post-Depression experience with speculation

The way was open to the floodgates of speculation.

What we need is a longer institutional memory and to reinstitute the laws prohibiting speculation and to separate banking, insurance and brokerage functions as we learned

was necessary after 1929. This reminds us of the old Welsh Sinne-eaters described by James Frazer, who were called upon to transfer evil from one person to another. The answers to fix the problem have been "old tech" those based in past theories of governmental intervention when markets fail. When looked at in this light, it appears as if there has been little productive innovation since the advances of biotechnology and internet expansion in the 1990s. The main overall change in technology investment in the past 8 years has been in security and military spending and this has produced little in new technology and general applications. If there is a recession it is due to low real investment in the developed countries and low saving and too much spending on luxury and prestige goods in the Anglo-American sector and this includes a large

segment of spending in the housing area on renovations and overbuilding of large energy dependent housing units.

Those who created the problem are now the doctors offering the prescriptions. A new corporate welfarism is masquerading behind free-market ideology securitization

Securitization

A securitization is a financial transaction in which assets are pooled and securities representing interests in the pool are issued. An example would be a financing company that has issued a large number of auto loans and wants to raise cash so it can issue more loans. One solution would be to sell off its existing loans, but there isn't a liquid secondary market for individual auto loans. Instead, the firm pools a large number of its loans and sells interests in the pool to investors. For the financing company, this raises capital and gets the loans off its balance sheet, so it can issue new loans. For investors, it creates a liquid investment in a diversified pool of auto loans, which may be an attractive alternative to a corporate bond or other fixed income investment. The ultimate debtors—the car owners—need not be aware of the transaction. They continue making payments on their loans, but now those payments flow to the new investors as opposed to the financing company. Securitization is the process of taking an illiquid asset, or group of assets, and through financial engineering, transforming them into a security.

A typical example of securitization is a mortgage-backed security (MBS), which is a type of asset-backed security that is secured by a collection of mortgages. The process works as follows: First, a regulated and authorized financial institution originates numerous mortgages, which are secured by claims against the various properties the mortgagors purchase. Then, all of the individual mortgages are bundled together into a mortgage pool, which is held in trust as the collateral for an MBS. Furthermore, at the time the MBS is being created, the issuer will often choose to break the mortgage pool into a number of different parts, referred to as tranches. These tranches can be structured in virtually any way the issuer sees fit, allowing the issuer to tailor a single MBS for a variety of risk tolerances. Pension funds will typically invest in high-credit

rated mortgage-backed securities, while hedge funds will seek higher returns by investing in those with low credit ratings. The MBS can be issued by a third-party financial company, such as a large investment banking firm, or by the same bank that originated the mortgages in the first place. Mortgage-backed securities are also issued by aggregators such as Fannie Mae or Freddie Mac.

Derivative

In calculus, a branch of mathematics, the derivative is a measurement of how a function changes when its input changes. Loosely speaking, a derivative can be thought of as how much a quantity is changing at some given point.

Derivatives are financial contracts, or financial instruments, whose values are derived from the value of something else (known as the underlying). The underlying on which a derivative is based can be an asset (e.g., commodities, equities (stocks), residential mortgages, commercial real estate, loans, bonds), an index (e.g., interest rates, exchange rates, stock market indices, consumer price index (CPI) or other items (e.g., weather conditions, or other derivatives). Credit derivatives are based on loans, bonds or other forms of credit. The main types of derivatives are: forwards (which if traded on an exchange are known as futures); options; and swaps. Derivatives can be used to mitigate the risk of economic loss arising from changes in the value of the underlying. This activity is known as hedging.

Hedging

Derivatives allow risk about the value of the underlying asset to be transferred from one party to another. For example, a wheat farmer and a miller could sign a futures contract to exchange a specified amount of cash for a specified amount of wheat in the future. Both parties have reduced a future risk: for the wheat farmer, the uncertainty of the price, and for the miller, the availability of wheat. However, there is still the risk that no wheat will be available due to causes unspecified by the contract, like the weather, or that one party will renege on the contract. (Although a third party, called a clearing house, insures a futures contract, not all derivatives are insured against counterparty risk.)

From another perspective, the farmer and the miller both reduce a risk and acquire a risk when they sign the futures contract: The farmer reduces the risk that the price of wheat will fall below the price specified in the contract and acquires the risk that the price of wheat will rise above the price specified in the contract (thereby losing additional income that he could have earned). The miller, on the other hand, acquires the risk that the price of wheat will fall below the price specified in the contract (thereby paying more in the future than he otherwise would) and reduces the risk that the price of wheat will rise above the price specified in the contract. In this sense, one party is the insurer (risk taker) for one type of risk, and the counterparty is the insurer (risk taker) for another type of risk.

Hedging also occurs when an individual or institution buys an asset (like a commodity, a bond that has coupon payments, a stock that pays dividends, and so on) and sells it using a futures contract. The individual or institution has access to the asset for a specified amount of time, and then can sell it in the future at a specified price according to the futures contract. Of course, this allows the individual or institution the benefit of

holding the asset while reducing the risk that the future selling price will deviate unexpectedly from the market's current assessment of the future value of the asset

Economic recession and depression

Recession is a period of general economic decline; specifically, a decline in GDP for two or more consecutive quarters. A recession is when GDP growth slows, businesses stop expanding, employment falls, unemployment rises, and housing prices decline. A depression is a severe economic downturn that lasts several years. An economic depression is a prolonged period of recession, or a significant and prolonged downturn in the economy. Characteristics of an economic depression include declining business activities, falling prices, rising unemployment, increasing inventories, public fear and panic. A good rule of thumb for determining the difference between a recession and a depression is to look at the changes in GNP. A depression is any economic downturn where real GDP declines by more than 10 percent. A recession is an economic downturn that is less severe.

**Palakkad N.S.S. Engineering College Staff Credit
Co-op.Society LTD. No. P.823,
PALAKKAD-8**

Sri.K.P. Ravisankar
(President)

Sri. M.K.Sudha Chandran Nair
(Secretary)

**N.S.S. COLLEGE OF ENGINEERING CO-OPERATIVE SOCIETY
P-546, N.S.S. NAGAR, PALAKKAD- 678 008 KERALA.**

Phone : 0491-2555255

Dr. M.R. Vikraman
(President)

Sri. P.C.Radhakrishnan Nair
(secretary)

**The N.S.S. College of Engineering Co-operative
Tenancy Housing Society Ltd. No. P. 491
N.S.S Nagar, Palakkad-8, Kerala**

Dr. M.R. Vikraman
(President)

Sri. K.Satyan
(Secretary)

AKSHAYA ASSOCIATES

M.G. Bazar, Old Busstand,
THALASSERY

Distributors for :

Lab equipments, Chemicals,
Glasswares, Surgicals and Hospitalwares

with best compliments

PAI & SONS BOOK SELLERS

187, Big Bazar Street
Coimbatore- 641 001
Phone: 2393024, 6586050
Fax: 2451639, Mobile:9443339453
e-mail:paiandsons@vsnl.net
paisons@md3.vsnl.net.in

വൈദ്യുത കമ്പികളില്ലാത്ത ലോകം

നാമിന് വയർലെസ് ലോകത്താണ് ജീവിക്കുന്നത്. മൊബൈൽ ഫോണുകളുടെയും എം.പി 3 പ്ളെയറുകളുടെയും ലാപ്ടോപ്പുകളുടെയും കാലമാണിത്. പക്ഷേ വൈദ്യുത കമ്പികൾ ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നു. ഇവ കൂടി മാറി കഴിഞ്ഞാൽ നാം പൂർണ്ണമായും വയർലെസ് ലോകത്താവും. ഇത് സാധ്യമാണോ?

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് Massachusetts Institute of Technology യിലെ ഭൗതിക ശാസ്ത്രജ്ഞനായ Marin Soljagic ഈ വഴിക്ക് ചിന്തിച്ചു. ഈ മേഖലയിലെ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം പരതി നോക്കി. 1890 ൽ വൈദ്യുത കമ്പിയുപയോഗിക്കാതെ വൈദ്യുത പ്രസരണം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വൈദ്യുതകാന്തത്തിലെ പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായ Nikola Tesla സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ വീട്ടിലും ഇങ്ങനെ വൈദ്യുതി എത്തിക്കാൻ നാവുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. ഭീമാകാരമായ വൈദ്യുത കാന്തിക റെസൊണേറ്റർ ഉപയോഗിച്ച് വലിയ വിദ്യുത് ക്ഷേത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് അയണോസ്ഫിയർ വഴിയോ ഭൂമിയിലൂടെയോ പ്രസരണം ചെയ്യാനാണ് അദ്ദേഹം പദ്ധതിയിട്ടിരുന്നത്. Long Island ൽ 57 മീറ്റർ പൊക്കമുള്ള Wanderlyffe Tower സ്ഥാപിച്ച് ഭൂമി മുഴുവൻ വൈദ്യുതി എത്തിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. J.P. Morgan എന്ന ധനാധ്യക്ഷൻ പദ്ധതിക്ക് മുതൽ മുടക്ക് നടത്താൻ തയ്യാറായി. 1905 ൽ പദ്ധതി തടസപ്പെട്ടു. പദ്ധതിയുടെ അപ്രായോഗികതയോ അപകട സാധ്യതയോ ഈ തീരുമാനത്തിലെത്താൻ അദ്ദേഹം പ്രേരിപ്പിച്ചത്. വൈദ്യുത ഉപഭോക്താക്കളെ എങ്ങനെ ബിൽ ചെയ്യും എന്നതാണദ്ദേഹത്തെ കുഴക്കി

യത്. ഇന്ന് വിശാലമായ വിതരണ ശൃംഖല വഴി ലോകത്താകമാനം വൈദ്യുത വിതരണം നടക്കുന്നുണ്ട്.

വയർലെസ് രീതിയിൽ ഊർജം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം അനുനാദം (resonance) മാണ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആവൃത്തിക്ക് തുല്യമായ ആവൃത്തിയിൽ പ്രചോദനം നൽകിയാൽ കമ്പനങ്ങൾ ഏറ്റവും എളുപ്പം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതാണ് അനുനാദം. ഒരു ട്യൂണിങ് ഫോർക്ക് കൊണ്ട് ഒരു വായു നാളിയെ കമ്പിതമാക്കുമ്പോൾ വായുനാളിയുടെ സ്വാഭാവിക ആവൃത്തിയും ഫോർക്കിന്റെ ആവൃത്തിയും തുല്യമാവുമ്പോൾ ഉച്ചതയുള്ള ശബ്ദം ലഭിക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ്.

ഇന്ന് ഏതാണ്ടെല്ലാ വീട്ടിലും വൈദ്യുതി എത്തിയിട്ടുണ്ട്. വീട്ടിനുള്ളിൽ വൈദ്യുതി കമ്പികളില്ലാതെങ്ങനെ വിതരണം ചെയ്യുമെന്നാണ് Soljagic ഈ സംഘവും പഠിച്ചത്. കാര്യക്ഷമമായി അപകടരഹിതമായി കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ ഇത് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാങ്കേതിക വിദ്യ ഇപ്പോഴും പൂർണ്ണമായി വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല. കാന്തിക ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് 45% കാര്യക്ഷമതയോടെ വൈദ്യുത കമ്പിയിലൂടെയല്ലാതെ വൈദ്യുത വിതരണം നടത്തുവാൻ ശാസ്ത്രസംഘത്തിനു സാധിച്ചു. ഇടത്തരം പരിധിയിൽ ഇതാദ്യമായിട്ടാണെന്നവർ അവകാശപ്പെട്ടു.

ഇന്ന് നാം സ്വപ്നം കാണുന്നത് നാളെ ശാസ്ത്രം നേടുതരും! ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ഗവേഷണം പൂർണ്ണ വിജയമാകുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഭവനങ്ങൾ വൈദ്യുത കമ്പികളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടും.

എന്റെ പിഴ

അമൃത

എസ്. എൻ കോളേജ്, ചേർത്തല

“നാളെ ഞാൻ നിന്റെ ഭവനത്തിലെത്തും
 - നിന്റെ തിരുമൊഴി
 പുലരി മുതൽ നിന്നെ ഞാൻ കാത്തിരുന്നു
 നിനക്കുവേണ്ടി ഞാനൊന്നിൻ വീടൊരുക്കി
 നടവഴിയിലാകെ പൂക്കൾ വിരിച്ചു.
 നിനക്കായ് വിശിഷ്ടഭോജ്യവും വീഞ്ഞും കരുതി.
 എന്റെ വഴിക്കണ്ണിലേക്ക് കടന്നുവന്നത്-
 മററു പലരും.
 അവരൊന്നും,
 എന്റെ ദൃശ്യസീമയെ തൊട്ടതേയില്ല.
 അവരുടെ യാചനകൾ
 എന്റെയുള്ളിലിയിച്ചുമില്ല.
 അന്തിയായിട്ടും,
 ഇരുൾ പരന്നിട്ടും,
 പാതിരാവായിട്ടും.
 ദൈവമേ!
 അവിടുന്ന് വന്നില്ല.
 നിനക്കുള്ള ഭോജ്യവും എന്റെ ഹൃദയവും
 ആലിപ്പഴം പോലെ തണുത്തുവല്ലോ!
 ഒടുവിൽ,
 എന്റെ പരാതികൾക്കും പരിഭവനങ്ങൾക്കും
 അങ്ങുമുപദിയേകി.
 ദൈവമേ!
 എന്റെയകക്കണ്ണുകൾ തുറക്കാൻ-
 നീയെന്തെ വൈകി?
 എന്റെ കാഴ്ചയിൽ എന്തിന്നുനി
 തിമിരം നിറച്ചു?
 വിശക്കുന്നവനായും, ദാഹിക്കുന്നവനായും
 നഗ്നനായും അപമാനിതനായും-
 വന്നത് നീയായിരുന്നു.
 നാഥാ!
 നിന്നെ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല
 എന്റെ പിഴ! എന്റെ പിഴ!
 എന്റെ വലിയ പിഴ!

A BLISSFUL VOYAGE

*K. V. Dominic
Newman College, Thodupuzha*

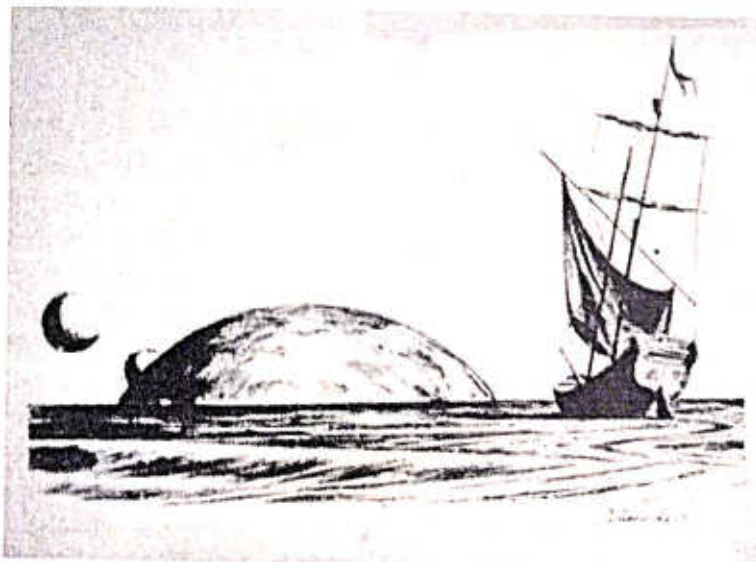
Let my mind soar high
on the wings of the Muses
and visit the places
where my body
fails to reach.

Had I the wings of a mallard
I could fly to the States,
shake the hand of Obama,
and thank my American sisters and
brothers.

I wish I had the claws of a vulture
to fetch the skeletons from Iraq
and build a bone-palace
to imprison Bush in it.

If I could fly like an angel,
would plead Christ, Muhammad and
Krishna
to exterminate the high priests
who inject communal venom
to millions' innocent minds.
I would meet Gandhi too
who is weeping at his shattered dreams.

I wish I were a bullet
and shoot into the chest of that terrorist
who compels that teen age boy
to explode and kill that innocent mob.

അഭിനവ ദുശ്ശാസനന്മാർ അരങ്ങു വാഴുമ്പോൾ

ഒരു സ്ത്രീ ഇറങ്ങി നടക്കുമ്പോൾ ആ നടപ്പ് സമൂഹത്തിന്റെ പതിവുരീതികളുടെ താളം തെറ്റിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നും അവളുടെ നടത്തം പുരുഷാധികാരത്തിലേക്കു കടന്നുകയറുമായാണ് വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നതെന്നും ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ഒരു പുസ്തകം ഈയടുത്തു വായിക്കാനിടയായി. ബാംഗ്ലൂർ ക്രൈസ്റ്റു കോളജിലെ അധ്യാപികയായ ശ്രീമതി റി.സി മറിയം തോമസ് എഴുതിയ *ഇറങ്ങിനടപ്പ്* എന്ന സ്വാന്യഭവാദ്യം നിർവഹിക്കുന്ന പരസ്യവിചാരണ അനിവാര്യവും പ്രസക്തവുമാണെന്നാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നമുക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില വാർത്തകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എപ്രകാരമാണ് ഒരു പെണ്ണിന്റെ യാത്രകൾ കളങ്കപ്പെടുന്നതെന്നും എവിടം മുതലാണ് യാത്രാസാമ്രന്ത്യത്തിന്റെ ലിംഗഭേദം ആരംഭിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള അന്വേഷണമാണ് റിസി നടത്തുന്നത്. യാത്രകൾ പുരുഷന്മാർക്ക് അനുവദനീയവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ ഒരു സമൂഹത്തിൽ അവ അറിവിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും പര്യായം കൂടിയാകുന്നു. പക്ഷേ സ്ത്രീക്കു യാത്രാനുമതി കൂടി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക സാഹചര്യം രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള തന്ത്രപാടുകളെ കണ്ടിട്ടും കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കാനാവില്ല *നീ യാത്ര ചെയ്യാനുള്ളവളല്ല നീ പുറം ലോകമറിയാനുള്ളവളല്ല നീ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾക്കർഹല്ല, നീ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിലെ പാരസ്പര്യത്തിനവകാശിയല്ല* എ

ന്ന് നിരന്തരം പെണ്ണിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ഇന്ന് നമുക്ക് ചുറ്റിലും. സഞ്ചാരം മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ വികാസ പരിണാമത്തിന്റെ രാസത്വരകമാണെങ്കിലും ഒരു ശരാശരി സ്ത്രീ സഞ്ചരിക്കുന്നത് നിത്യ ജീവിതത്തിലെ അനിവാര്യതയുടെ ഭാഗമായാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി, ഉപജീവനത്തിനായി നാട്ടിനുള്ളിലും നാട്ടിനു പുറത്തേയ്ക്കും ഒരു പെണ്ണ് സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നോളം നേരിടേണ്ടിവന്ന അപമാനങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും സഹനങ്ങളും നിരവധിയാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെ സഞ്ചാരം എന്ന അനുഭവപരിസരത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രതീകം കൂടിയാകുന്നു ബസ്സും അതിനുള്ളിലെ ലോകവും ചിലപ്പോഴെങ്കിലും സ്ത്രീ വിരുദ്ധമാകുന്നതിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പുറത്തേക്കു സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഓരോ സ്ത്രീയുടെയും ആയുസ്സിനിടയ്ക്ക് ധാരാളമായിട്ടുണ്ടാകാറുണ്ട്. അവയൊക്കെ സ്ത്രീയുടെ *ഇറങ്ങി നടപ്പ്* പുരുഷകേന്ദ്രിത സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ള അധികാരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കടന്നു കയറുന്നതിലുള്ള വിദ്വേഷമായോ പകയായോ ഒക്കെയായിട്ടാണ് നമ്മൾ ഇതിനകം നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ നമ്മുടെ ധാരണകളെ തകിടം മറിച്ചുകൊണ്ട് മതാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു കോയ്മാബോധത്തിന്റെ ഇര എന്ന നിലയിൽ കൂടി ആക്രമിക്കപ്പെടുന്ന ഒരുവളായി വർത്തമാനകാലത്തെ പെണ്ണ് പരിവർത്തിക്കപ്പെടുക

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ 51-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളന സ്വാഗതസംഘം രൂപകരിച്ചു.

എ. കെ. പി.സി.ടി.എ. 51-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളന സ്വാഗതസംഘം രൂപകരണയോഗം 2008 ഫെബ്രുവരി 2-ാം തീയതി കോഴിക്കോട് മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ നടന്നു. യോഗം സി. പി. ഐ.(എം) കോഴിക്കോട് ജില്ലാ സെക്രട്ടറി സവാഹിർ. പി. രാമകൃഷ്ണൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാന പ്രസിഡൻ്റ് കെ. ശശിധരൻ്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറി പി. രാഘവനാഥ് സ്വാഗതവും സെക്രട്ടറി എം. സഫറുദ്ദീൻ നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി.

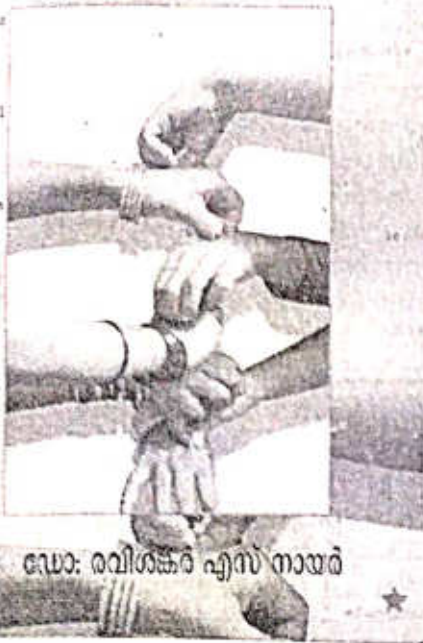
എ.കെ.പി.സി.ടി.എ മുൻ പ്രസിഡൻ്റ് വി. നാരായണൻകുട്ടി, ബേബി സുന്ദർരാജ് (എൻ.ജി. ഒ യൂണിയൻ), എം. മുരളീധരൻ (ഫെസറ്റോ) എ. അബ്ദുൾ മജീദ് (കോൺഫെഡറേഷൻ), എ. കെ. രമേഷ് (ബിഫി), കെ. ദാമോദരൻ (ബി.എസ്.എൻ. എൽ) കെ. കെ. സി. പിള്ള (എൽ.ഐ.സി), പി. കെ. സതീശൻ (കെ.എസ്.ടി.എ) ഡോ. ഡി. കെ. ബാബു (എ.കെ.പി.സി.ടി.എ, ജില്ലാ സെക്രട്ടറി)

തുടങ്ങിയവർ സംസാരിച്ചു. കോഴിക്കോട് മേയർ എം. ഭാസ്കരൻ ചെയർമാനും എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സെക്രട്ടറി എം.സഫറുദ്ദീൻ ജനറൽ കൺവീനറും, എ. കെ.പി.സി.ടി.എ കോഴിക്കോട് ജില്ലാ സെക്രട്ടറി ഡോ.ഡി.കെ.ബാബു ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റി കൺവീനറുമായി വിപുലമായ സ്വാഗതസംഘം രൂപകരിച്ചു. കൂടാതെ 51 അംഗ സ്വാഗതസംഘം എക്സിക്യൂട്ടീവ് വിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. വിവിധ സബ്കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻമാരേയും കൺവീനർമാരേയും നിശ്ചയിച്ചു.

യാണി. അറിവിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും രംഗത്തുനിന്നും അകറ്റി നിർത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ത്രീ സമൂഹം, സാമൂഹ്യവികസന പ്രക്രിയയിൽ കൂടി പങ്കാളിയാകാൻ തയ്യാറെടുത്തു മുന്നോട്ടു പോകുന്ന ഒരു കാലത്ത് വിണ്ടും അവളെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് തന്നെ അടി ചോടിക്കൊണ്ടുള്ള ബലതന്ത്രവുമായി ഫാസിസറ്റ് ശക്തികൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. സൗഹൃദത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും ഊഷ്മളമായ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അതിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യ പ്രക്രിയയാണ് ഒരു സംസ്കൃത സമൂഹത്തിന്റെ വികസനത്തിനടികാമ്യമെന്നാണ് ചരിത്രം നൽകിയിട്ടുള്ള പാഠങ്ങൾ. ആണിനും പെണ്ണിനും ഒന്നുപോലെ ഇടപഴകാനാകുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിനെ സ്വതന്ത്രസമൂഹം എന്നു പരികൽപന ചെയ്യുകയുള്ളൂ എന്നത് സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പാഠമായിട്ടേറെടുക്കാൻ ആധുനിക സമൂഹം തയ്യാറാകുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തികൾ സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെയും സദാചാരത്തിന്റെയും കാവലാളുകളായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് നാട്ടിൽ

കാടൻ നീതി നടപ്പിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അടിനവ ദുഷ്ടാസ്സനന്മാരുടെ ഈ അവതാരകാലം ചരിത്രത്തിലെ നാണക്കേടിന്റെ ഏടുകളിലാണ് സ്ഥാനം പിടിക്കുക. ഉടുതുണിവലിച്ചുരിഞ്ഞും ബസ്സിൽനിന്നും വലിച്ചിറക്കി തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയും പെൺകുട്ടികൾക്ക് സന്മാർഗ്ഗപാഠങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന കുട്ടി ഹിറ്റ്ലർമാർക്ക് ചരിത്രം മാപ്പുകൊടുക്കില്ല. ചരിത്രം ഇവരെ കുറ്റക്കാരെന്നുതന്നെ വിളിക്കും. ഇവരെയോർത്തു ലജ്ജിക്കുക മാത്രമല്ല, ചെറുത്തുനിൽപ്പിന്റെ പാഠങ്ങൾ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ദൃഢമായി പകരുകയും ചെയ്യും. ജാതിഭേദമോ മതഭേദമോ ഇല്ലാത്ത, സഹിഷ്ണുതയുടെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും പാരസ്പര്യങ്ങളുടെയും മഹത്തായ മാതൃകകളായി മനുഷ്യർ ജീവിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ മതാധികാരത്തിന്റെയും മതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും കാവൽഭടന്മാർ ആയുധധാരികളായി അണിനിരക്കുമ്പോൾ, ഇത്തരം പ്രതിലോമതകൾക്കെതിരെ നമ്മൾ ശബ്ദമുയർത്തേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ നാളത്തെ ചരിത്രം നമ്മെ കുറ്റക്കാരെന്നു വിധിക്കും!

ഡോ: രവിശങ്കർ എസ് നായർ

വിദ്യാഭ്യാസം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സംഗീതമാകുമ്പോൾ!

നവ മാർക്സിസത്തിന്റെ സൂചകങ്ങളും സങ്കേതങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന, മലയാളത്തിലെ ആദ്യ സംരമമാണ് ഡോ: രവിശങ്കർ എസ്.നായരുടെ മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനം. മാർക്സിസ്റ്റ് ദർശനത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തക്കും ഒരു പോലെ മുതൽ കൂട്ടുന്ന പഠനമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. സാമ്രാജ്യത്വ അഭിരുചി നിർമ്മാണത്തിന്റെ അടങ്കളയായിരുന്ന മെക്കോളയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ അജണ്ടകൾ ഇന്നും ശക്തമായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളെ സ്വാധീനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇരുണ്ട തൊലിയുള്ള വെളുത്ത ബുദ്ധി കളായി വലിയൊരു ശതമാനം അഭ്യസ്തവിദ്യർ ഇന്നും നമ്മുടെയിടയിലുണ്ട്. മുതലാളിത്ത ജീവിതാവബോധത്തിന്റെ ഊട്ടുപുരകളാണ് അവരുടെ ചിന്തകൾ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വ്യവസ്ഥിതിയെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന ബുദ്ധി ജീവികളായി അവർക്ക് മാറാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലത്തിൽ വരുത്തേണ്ട ഉടച്ചു വാർക്കലുകളെ കുറിച്ച് നാം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടത്. ഫ്രാൻസ് ഫാനനെ പോലെയുള്ള ചിന്തകർ പറയും പോലെ കൊളോണിയൽ അധികാര വ്യവസ്ഥയുടെ മുഖംമൂടികളിലാണ് നമ്മൾ പുതുലോകം സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരു De Schooling അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ചരിത്രപരമായി മനുഷ്യൻ ഇടപെട്ട് നേടിയ സമതോൽസുക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ നേരറിവുകളെ പുസ്തകത്താളിലേക്ക് കൊണ്ട് വരികയും മതനിരപേക്ഷമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അനിവാര്യത ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായ നരകതുല്യമായ കോലാഹലങ്ങൾ നമ്മൾ മറന്നിട്ടില്ല.

ഇത്തരം സന്ദർഭത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകരുടെയിടയിൽ സജീവ ചർച്ചാവിഷയ

യമാകേണ്ട ഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനം. മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിലധിഷ്ഠിതമായ വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകളുടേയും സമീപനങ്ങളുടേയും ഒരു രൂപരേഖ, അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് എന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തുടക്കമൊഴിയിൽ ഡോ: രവിശങ്കർ എസ്.നായർ പറയുന്നത്.

ജി. ബാലമോഹൻ തമ്പിയുടെ പ്രൗഢമായ അവതാരികയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു, “കാര്യങ്ങളെ വിമർശനാത്മകമായി കാണാൻ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ബുദ്ധി ജീവികൾ പോലും അരാഷ്ട്രീയതയുടേയും നിഷ്പക്ഷതയുടേയും വസ്തുനിഷ്ഠതയുടേയും പേരിൽ മനുഷ്യാവസ്ഥയിലെ മുഖ്യ വൈരുദ്ധ്യത്തെ നിഗൂഢവൽക്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, ചുഷകവർഗങ്ങളുടെ ഗൂഢതാത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം, ജനാധിപത്യം, സമത്വം മുതലായ കപട മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ മനസ്സിൽ കടത്തിവിട്ട് അതിനെ അവരുടെ പൊതു അവബോധമാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുക എന്ന കൃത്യമാണ് മുതലാളിത്ത സമൂഹത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വൈരുദ്ധ്യത്തെ മറന്നിക്കിറക്കിക്കാൻ അധ്യാപകസമൂഹം വിമർശനാത്മക ബോധന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോഗ രീതികൾ ശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുതലാളിത്ത സമൂഹത്തിൽ അറിവ് കച്ചവടച്ചരക്കാവുകയും വിദ്യാർത്ഥി അതിൽ നിന്നും അന്യവൽകൃതനാവുകയും ചെയ്യുന്ന ദുരവസ്ഥ രാഷ്ട്രീയ ബോധമുള്ള പൗരസമൂഹത്തെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽനിന്നും നിരന്തരം പിന്തിരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

‘മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്ത - ഉൽഭവവും വികാസവും’ എന്ന പ്രഥമ അധ്യായത്തിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ദർശന

ത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും സമകാലിക പശ്ചാത്തലവും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കുറിച്ച് മാർക്സ് എന്തൊന്നും എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിലും പിന്നീട് വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകളെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ച ചില സമൂഹ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ മാർക്സ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് രവിശങ്കർ നായർ ഇങ്ങനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

1. മനുഷ്യന്റെ മാനസികവും ബൗദ്ധികവും സാമൂഹികവുമായ പരിണാമത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും അടിസ്ഥാനം പ്രവൃത്തി (activity) ആണ്.
2. മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകളും കർമ്മങ്ങളും സമൂഹശാസ്ത്രപരമായി, അതായത് സമൂഹത്തിൽ മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ വികാസം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിശദീകരിക്കാം. സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഉൽപ്പാദന പ്രക്രിയയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രൂപംകൊള്ളുന്ന വർഷകാലങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനം സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും.

നവ മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തയിലും മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തയിലും പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ ആശയ പെരുക്കങ്ങളുടെ ബീജാവാരം മാർക്സിന്റെ ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നും രൂപപ്പെട്ടതാണ്. മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്ത മാർക്സിസ്റ്റ് ശേഷം, ഫ്രാങ്ക് ഫർട്ട് സ്കൂളും ക്രിട്ടിക്കൽ തിയറിയും വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ ഉപശീർഷങ്ങളിലൂടെ മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകളുടെ ചരിത്രപരമായ വികാസ രീതികളെ രവിശങ്കർ വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകരിൽ പ്രമുഖനായ ഡ്യൂയി അൽതുസർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, തൊഴിലാളിവർഗത്തെ അടിച്ചമർത്താനുള്ള ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര വ്യവസ്ഥകൾ (ideological state apparatuses) വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പീറ്റർ മക്ലാറൻ സൂചിപ്പിച്ചത്പോലെ, പൂർണ്ണമായ ഒരു സാമൂഹ്യ പുനർനിർമ്മാണത്തിന് പൗലോസ്കരയുടെ വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രം (Critical pedagogy) മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിത്തറയിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുപോവുന്ന വിപ്ലവാത്മക ബോധനശാസ്ത്രമായി (revolutionary pedagogy) മാറ്റി തീർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനത്തിലെ മൂലസങ്കല്പങ്ങൾ എന്നതാണ് രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ ശീർഷകം. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു വിശാല പരിപ്രേക്ഷയും, വിദ്യാഭ്യാസം സ്ഥിതിസമത്വത്തിന്, സമൂഹഘടനയും വിദ്യാഭ്യാസവും, വിദ്യാഭ്യാസം നിഷ്പക്ഷമല്ല, വിദ്യാ

ഭ്യാസവും അധികാരവും, വിദ്യാഭ്യാസം വിമോചനത്തിന്, പഠനമെന്നാൽ പ്രവർത്തനം, ജ്ഞാനം പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന്, വിമർശനവും വിദ്യാഭ്യാസവും, വർഗബോധമെന്ന ലക്ഷ്യം, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സമൂഹപശ്ചാത്തലം, വിദ്യാഭ്യാസവും സംസ്കാരവും, അധ്യാപകരുടെ പ്രതിബദ്ധത തുടങ്ങിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അടിവരയിട്ടു പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസ സംസ്കാരവും എന്ന മൂന്നാമത്തെ അധ്യായം വിദ്യാഭ്യാസം സമൂഹത്തിൽ അവശേഷിപ്പിക്കുന്ന സാംസ്കാരികമായ അവബോധങ്ങളെ കുറിച്ചാണ് ചർച്ചചെയ്യുന്നത്. മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാപനമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കണക്കാക്കുന്ന ആദർശവാദ സമീപനങ്ങൾ (idealist approaches) അപ്പുറത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം വാസ്തവത്തിൽ എന്ത് നേടുത്തുന്നു എന്നും, വിദ്യാലയങ്ങളിൽ എന്ത് നടക്കുന്നുവെന്നും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശ്രമമാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകൾ നടത്തുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം നാല് മുഖ്യ ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നതാണ് എമിൽ ഡർചിം, ടാൽക്കോട്ട് പാർസൺസ് തുടങ്ങിയ സമൂഹ ശാസ്ത്രജ്ഞർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സംസ്കാര പ്രസരണം, സമൂഹവൽക്കരണം (socialization) തൊഴിൽ സേനയെ സൃഷ്ടിക്കൽ, യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തികളെ തരം തിരിക്കൽ എന്നിവയാണ് ഈ ധർമ്മങ്ങൾ.

വർഗ പശ്ചാത്തലവും വിദ്യാഭ്യാസവും എന്ന നാലാമത്തെ അധ്യായം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ചരിത്രപരമായും വർഗപരമായും അപഗ്രഥിക്കുകയും സാംസ്കാരിക മൂലധന നിർമ്മിതിയുടെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വിജ്ഞാനവും വിദ്യാഭ്യാസവും എന്ന അഞ്ചാമത്തെ അധ്യായം ജ്ഞാനത്തിന്റെ വിവിധ മൂലങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്. ജോൺ ഡ്യൂവിയുടെയും ആന്റോണിയോ ഗ്രാഷിയുടെയും വിചാര ലോകങ്ങളിലൂടെ വിജ്ഞാനത്തെയും സമൂഹഘടനയേയും രവിശങ്കർ എസ്. നായർ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്. വിജ്ഞാനം മനുഷ്യതാൽപര്യമായി (human interests) ഏത് രീതിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിനെ കുറിച്ചുള്ള ഹെബർമാസിന്റെ സിദ്ധാന്തവും ഇവിടെ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസ നയങ്ങളുടെ കാണാപുറങ്ങൾ എന്ന ആറാമത്തെ അധ്യായം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളേയും സമകാലിക പ്രതിസന്ധികളേയും മൂലധനതാൽപര്യങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കത്തേയും തുറന്നുകാട്ടുന്നുണ്ട്. സമഗ്രാധിപത്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രമുതലാളിത്തം, ജനാധിപത്യപരമായ രാഷ്ട്രമുതലാളിത്തം (totalitarian state

സിൻറിക്കേറിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു

കേരള സർവകലാശാല സിൻറിക്കേറിലേക്ക് പ്രൊഫ. എ.പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ വിരമിച്ച ഒഴിവിലേക്ക് നടന്ന ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ പ്രതിനിധിയായ ചെമ്പഴനി എസ്. എൻ. കോളേജ് ജിയോളജി വകുപ്പ് അധ്യാപകൻ **ഡോ.കെ.എസ്.വിവേകാനന്ദൻ** തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

capitalism, democratic state capitalism) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം രാഷ്ട്രമുതലാളിത്തം നിലനിൽക്കുന്നു. ഏറ്റവും ശക്തമായ തലപരവിഭാഗങ്ങൾ, വ്യവസായ ബിസിനസ് മേനേജ്മെന്റിലെ ഉയർന്ന വ്യക്തികൾ, ബ്യൂറോക്രസി, സൈന്യം എന്നിവയിലെ ശേൽത്തട്ടിലെ വ്യക്തികൾ എന്നിവരും ഒരിക്കലും പാർട്ടിയിലെ ഉയർന്ന നേതാക്കളും ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന ഭരണവർഗ്ഗത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് രാഷ്ട്രം. ജനാധിപത്യ പരമായ രാഷ്ട്ര മുതലാളിത്തത്തിൽ രാഷ്ട്രം സ്വകാര്യ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉപകരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂഷ്മാപഗ്രഥനത്തിന്റെ കണ്ണുമായി പരിശോധിക്കുന്നു. അപകടകരമായ വിഴ്ത്താനം, രാഷ്ട്രത്തെ ഭരിക്കുന്ന മിത്തുകൾ, വ്യാവസായിക വാണിജ്യ താൽപര്യങ്ങൾ, തൊഴിലധിഷ്ടിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം ആർക്കുവേണ്ടി? തുടങ്ങിയ ഉപശീർശകങ്ങളിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിമോചക ദൗത്യവും അസാതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള വഴികളുമാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് ദർശനത്തിന്റെ വഴിവെളിച്ചത്തിലൂടെ രവിശങ്കർ എസ്.നായർ കാട്ടിത്തന്നത്.

സമകാലിക മാർക്സിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്ത ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മേഖലയാണ് ആഗോളവൽക്കരണവും വിദ്യാഭ്യാസവുമായുള്ള ബന്ധം. 1.) വാണിജ്യവൽക്കരണം 2.) സ്വകാര്യവൽക്കരണം 3.)മൂലധനവൽക്കരണം (commercialisation, privatization & capitalism) എന്നീ മൂന്ന് പ്രക്രിയകളാണ് ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ കാതലൈൻ മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകർ വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്.

പൗലോഘ്രമയരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പരിശോധനയാണ് ഏഴാമത്തെ വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രത്തിനൊരു മുഖവുര എന്ന അധ്യായം. ഗ്രാംഷി, അൽത്തൂസർ തുടങ്ങിയവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകൾ, വൈഗോട്സ്കിയുടെ പഠനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, ഡ്യൂവിയുടെ പുരോഗമന വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകൾ എന്നിവയുടെ സ്വാധീനത്തിലൂടെ രൂപംകൊണ്ടതാണ് വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രം (Critical pedagogy). വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏറ്റവും മാനവികവും ധർമ്മീകവുമായ ആശയങ്ങൾ ഇവിടെ ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്.

1. സാമൂഹിക നീതിക്ക് വേണ്ടിയുള്ളപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം 2.) അധ്യാപകർ പരിവർത്തനാത്മക വ്യക്തിത്വങ്ങളാണ് (Transformative individuals) 3.) അധ്യാപകർക്ക് ആവശ്യം അധികാരമല്ല, ആധികാരികത 4.) പഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം വിമർശനാത്മക ചിന്ത 5.) വിദ്യാഭ്യാസം ആധിപത്യത്തിന്റെ ഉപകരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ ചെറുക്കാനുള്ള കടമ അധ്യാപകർക്കും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകർക്കും, തുടങ്ങിയ വിശാലപരപ്രേഷ്യങ്ങൾ ജഡ്വതത്തിൽ അഭിരമിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കോശവ്യൂഹങ്ങളെ പിടിച്ചുണർത്താൻ മാത്രം തീഷ്ണമാണ്.

ഗ്രന്ഥം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രവിശങ്കർ എസ്.നായർ പറയുന്നു, വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥയുടെ മാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പല ധാരണകളുടേയും സമഗ്രമായ പൊളിച്ചെഴുത്താണ് ഇവിടെ ആവശ്യമായിത്തീരുന്നത്. അത്തരമൊരു പൊളിച്ചെഴുത്ത് സാധ്യമാകുമ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സംഗീതമായി നമുക്ക് ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയുക.

Funeral

എല്ലാ

Heart - rending cries
 Rise like bad omen
 Men cut up men
 With gruesome relish
 of bloody eagles
 That hover overhead
 Wolves that prowl around
 The sword- ends pierce
 Through miserable bosoms
 The dead vomit blood
 Death of all dreams
 Innocence is crushed
 knowledge becomes a curse
 When war -giants devour
 The best suffer
 While the worst cheer
 A soul destroying war

In the dark moonless night
 Wild beings move in a procession
 -A horrible funeral

With best compliments from

A WELL WISHER

916 സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ മാത്രം

ISO 9001-2000
Certified Jewellery

കൈരളി ജുവലേഴ്സ്

മൈതാനം, വർക്കല

ഫോൺ: 2603565

ISO 9001-2000 അംഗീകാരവും
ഹാൾമാർക്ക് ലൈസൻസുമുള്ള
ചിറയിൻകീഴ് താലൂക്കിലെ ഏക സ്ഥാപനം

ഗവ. അംഗീകൃത Hallmarked Jewellery

The All Kerala Private College Teachers' Association

General Secretary
AKPCTA

16-2-2009

The Principal Secretary
Higher Education,
Govt. of Kerala

Sir,

Sub: Giving general applicability to the Kerala High Court Order in Writ Appeal Nos. 1394,1881,1925 & 2067 of 2008 reg.

A number of Lecturers who had come in to the selection Grade in between 1-1-96 and 27-7-98 who were denied the benefit of fixation at Rs. 14940/- have obtained a positive order in there favour from the Division Bench of the High Court of Kerala as per judgment cited above.

I request you to take necessary steps to ensure general applicability of the judgment infavour of all Lecturers who come under the above category so as to avoid unnecessary litigation. A copy of the judgment is enclosed herewith .

Thanking you
Yours faithfully,

P. Reghunath
General Secretary, AKPCTA

JUDGMENT

KURIAN JOSEPH & P.R. RAMACHANDRA MENON,

Writ Appeal Nos.1394, 1881, 1925 & 2067 OF 2008

Dated this the 21t day of January, 2009.

JUDGMENT

Kurian Joseph. J

These are appeals filed by the Union of India and University Grants Commission aggrieved by the common judgment dated 16.01.2008 in O.P.No.36112/2002, W.P.(C) No.3123/2004 and Cont. Case (Civil).No. 451/2006. The issue essentially pertains to the claim made by the writ petitioners who are Selection Grade Lecturers in various colleges in the State seeking a scale of pay of Rs.14,940/- on completion of five years in the post of Reader/ Selection Grade Lecturer.

2. Heard the learned Additional Solicitor General Sri.Raveendran, learned counsel for the respondents and also the learned counsel appearing for the writ petitioners.
3. Though various related issues are also taken up in the writ petitions, learned counsel for the writ petitioners submit that they confine their grievance only to the claim for a scale of pay of Rs.14,940/- from the date of completion of five years as Reader/ Selection Grade Lecturer. Learned Additional Solicitor General submits that the Government of India and the University Grants Commission have no objection in granting the scale of pay of Rs.14,940/- from the date of completion of five years as Reader/ Selection Grade Lecturer. The dispute hitherto was as to whether teachers should be Selection Grade Lecturers as on 01.01.1996. In view of the clarification made by the learned Additional Solicitor General that Government of India and the University Grants Commission do not intend

to prescribe and insist for such a cut off date and such insistence is only with regard to the eligibility on completion of five years as Reader/ Selection Grade Lecturer, we need not go into that question.

4. Yet another apprehension expressed by the learned Additional Solicitor General was that in the case of those Selection Grade Lecturers who have already completed five years prior to 01.01.1996, they may not claim the scale of pay of Rs. 14,940/- from the date of completion of five years prior to 01.01.1996. We make it clear that since the scheme itself has been introduced only with effect from 01.01.1996, even in the case of those teachers who had completed five years prior to 01.01.1996, they will be entitled to the scale of pay of Rs.14,940/- only with effect from 01.01.1996. Those teachers who were- Lecturers as on 01.01.1996 and who were subsequently placed in the Selection Grade after 01.01.1996, they will be entitled to draw the scale of pay of Rs.14,940/- on completion of five years in the Selection Grade.

Subject to the above clarifications, these writ appeals are disposed of. We make it clear that in case the benefits have not been disbursed so far owing to the pendency of the writ appeals, now that the writ appeals have been disposed of, the eligible benefits to the writ petitioners shall be disbursed within a period of three months from the date of production of a copy of this judgment. We have fixed the time as above in view of the submission made by the learned Additional Solicitor General that the liability of the Union Ministry and the University Grants Commission will be disbursed to the State within a period of one month from the date of receipt of the requisition from the State, if not already disbursed.

Kurian Joseph
Judge

P.R. Ramachandra Menon
Judge

With best compliments from

A
WELL
WISHER

GOVERNMENT OF KERALA

Abstract

ALLOWANCE-DEARNESS ALLOWANCE TO STATE GOVERNMENT EMPLOYEES AND TO THE TEACHERS COMING UNDER UGC/AICTE/MEDICAL EDUCATION SCHEMES-DEARNESS RELIEF TO STATE GOVERNMENT PENSIONERS AND FAMILY PENSIONERS INCLUDING THOSE COMING UNDER UGC/AICTE/MEDICAL EDUCATION SCHEMES WITH EFFECT FROM 1-7-2008-REVISION-ORDERS ISSUED

FINANCE (PAY RESEARCH UNIT) DEPARTMENT

G. O: (P) No. 38/2009/Fin.

Dated, Thiruvananthapuram, 17th January, 2009.

- Read:- 1. G. O. (P) No. 220/2008/Fin. dated 22-5-2008.
 2. O. M. F. No. 1:(3)2008-E. II (B) dated 29-8-2008 from the Department of Expenditure, Ministry of Finance, Government of India.
 3. O. M. F. No. 42/2/2008-P&PW (G) dated 12-9-2008 from the Department of Pension and Pension Welfare Government of India.
 4. O. M. F. No 1 (3)2008-EMI (B) dated 3-10-2008 from the Department of Expenditure, Ministry of Finance, Government of India.

ORDER

In the Office Memoranda cited above, Government of India sanctioned revised rate of DA/DR to Central Government employees, Pensioners and Family Pensioners with effect from 1-7-2008.

2. On the basis of above orders, the rates of Dearness Allowance payable to State-Government Employees, Teachers, Staff of Aided Schools, Private Colleges and Polytechnics, Full-time Employees borne on the contingent and work charged establishments and employees of Local Bodies will be revised w.e.f. 1-7-2008 as shown below:

Date from which payable	Percentage increase of D.A.	Revised D. A.
1-7-2008	7 %	45%

3. In respect of teachers coming under UGC/AICTE/Medical Education Schemes (in whose case D.A. up to 50% has been converted as Dearness Pay) the D. A. will be revised with effect from 1-7-2008 as shown below:

Date from which payable	Percentage increase of D.A.	Revised D. A.
1-7-2008	7 %	54%

4. The additional expenditure on this account in respect of Local Bodies will be met by them from their own funds.
 5. The revised rate of D. A. will be applicable to part-time teachers and part-time contingent employees also, on the basis of pay drawn by them.
 6. The employees of State Public Sector Undertakings/Statutory Corporations/Autonomous bodies on State D. A. pattern, are also eligible for the enhanced rate of D. A., subject to the following conditions:
 (i) This will apply only in Public Sector Undertakings, Statutory Corporations, Autonomous Bodies etc. where State D. A. or Central D. A. (with 50% merger) is in force. This will not be applicable where variable D.A. is in force.
 (ii) Shifting from one D. A. system (i.e., State D. A., Variable D. A., Central D. A.) to another requires separate and specific prior approval of the Government. Orders in this regard are to be issued by the Administrative Department in consultation with Planning and Economic Affairs (BPE) Department and Finance Department. Such migration cannot be done on the basis of this Government Order.
 (iii) Those organizations which are already on State D. A. can release the revised rates of D. A. to their employees without reference to Government. However, a decision on this has to be taken by the Board of Directors of the organization, keeping in mind the ability of the organization to pay for the increase from their own resources. If the organization cannot meet such expenses on their own, and has to get funds from the Government for this,

prior approval of the Government should be taken. [Orders in Government can be issued by the Administrative Department only in consultation with Planning and Economic Affairs (BPE) Department and Finance Department.] The condition that those organizations which require funds from the Government to pay the D. A. instalments need to take prior Government approval will not apply to organizations such as Universities, Kerala Water Authority, Kerala State Council for Science, Technology and Environment etc. where more than 90% of the salary expenses are met by Non-Plan grant from the Government. They can release D. A. instalments without prior approval of the Government but with the approval of the Board/Executive Committee etc.

7. For those who are continuing in the 1997 pay scales even after 1-7-2008, D. A. will be sanctioned (up to the date of effect of option under Pay Revision 2004) as follows:

Date of effect	Percentage increase of D. A. .	Revised D. A.
1-7-2008	7 %	104%

8. Those who are continuing in the pre-revised scale of 1997 Pay Revision (ie. 1992 pay scales) the rate of D. A. will be as given below:

Date of effect	Pay Range	Rate of D. A. per month
1-7-2008	Basic Pay up to Rs. 3500 p.m.	407% of pay
	Basic Pay above Rs. 3500 up to Rs. 6000 p.m	310% of pay subject to minimum of Rs. 14245
	Basic Pay above Rs. 6000	271% of pay subject to minimum of Rs. 18600

9. The accounting and drawal of arrears of D. A. will be regulated as follows:-

- The revised rates of D. A. due from 1-7-2008 (additional 7%) will be paid in cash with the salary due for the month of January 2009 onwards.
- (1) The arrear for the period from 1-7-2008 to 31-12-2008 will be drawn and credited to the PF Account of the employee along with the salary bill for the month of January, 2009 to July, 2009.(2) The permission to draw arrears along with the salary bill is given in relaxation of Rule 176 of Kerala Treasury Code.
- The procedure as stated in para 9 (a) and, (b) will also be applicable to the employees continuing in the pre-revised scale even after the 2004 Pay Revision and also to the employees continuing in the pre-revised scale even after the 1996 UGC/AICTE Medical Education Scheme.
- In the case of those drawing pay above 'Rs. 3500 in the pre-revision scale, the 3 (three) instalments of D. A. sanctioned- , effect from 1-7-1991, 1-1-1992 and 1-7-1992 will continue to be credited to the Provident Fund Account, the percentage 'of which will be as shown below:

Pay Rs. 3501 to Rs. 6000	24% of pay subject to a minimum of Rs. 1120
Pay above Rs. 6000	21% of pay subject to a minimum of Rs. 1440

- In their case the amount of DA that can be drawn by them from the salary bill of January, 2009 will be 310% of pay subject to a minimum of Rs. 14245 (for those with basic pay between Rs. 3501-6000 p.m.) and 271% of pay, subject to a minimum of Rs. 18600 (for those with basic pay above Rs. 6000 p.m.) minus the amount to be credited to PF Account as per para 9 (d) above.

Where the employee is not eligible to subscribe to any PF Account before 31-12-2008, the drawal of arrears of D. A. shall be deferred. As and when the PF Account is opened, it 'shall be drawn and deposited in it.

For claiming the salary for the month of August, 2009, a certificate shall be, attached to the salary bill to the effect that "The arrears as per D. A. revision from 1-7-2008 to 31;12-2008 have been claimed and credited to the Provident Fund Account of the employee".

- The procedure as stated in para 9 (g) above will also be applicable to the employees continuing in the pre-revised scale of pay even after the 2004 Pay Revision and also those continuing in the pre-revised scale of pay even after the 1996 UGC/AICTE/Medical Education Schemes pay revision.
- The enhanced amount of D. A. to be drawn and credited monthly to Provident Fund Account by those drawing pay above Rs. 3500 p. m. in the pre-revised scale of 1997 Pay Revision as stated in para 9 (d) above- may be shown separately in the Provident Fund Schedule and certificate to that effect attached to the bill for each month as already ordered in G O. (P) No. 211/93/Fin. dated 15-3-1993.

- (j) Interest on D. A. credited to Provident Fund Account will accrue from the 1st day of the month in which the bills are passed by the Treasury.
- (k) No withdrawal, other than final withdrawal, shall be made before the date specified below, from the arrears of D. A. credited to Provident Fund Account.

Arrears for the period from	Date on which the amount will be permitted to be withdrawn
1-7-2008 to 31-12-2008	31-3-2012 or retirement whichever is earlier

(1) The condition mentioned under clause (k) above will be applicable "mutatis mutandis" to Provident Fund other than General Provident Fund also. In regard to Contributory Provident Fund, however, there will be no thatching contribution from the Government in respect of the arrears of D. A.

10. In the bill as well as in the Provident Fund Schedule the arrears of D. A. from 1-7-2008 to 31-12-2008 may be indicated separately. Accordingly, the amount of arrears of D. A. to be credited to Provident Fund Account should be shown as a separate entry in the Provident Fund Schedule as shown below:

Subscription proper Advance		Refund of Advance D. A.		Arrears of		Amount
Amount	Month to which it related	No. of instalments	Amount	Month to which it relates	From 1-7-2008 to 31-12-2008	Total
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
						6+9+11

11. The following categories of employees will be paid arrears of D. A. in cash:

- (i) Those, in whose cases, it is not obligatory, to maintain P. F. Account.
- (ii) Part-time teachers.
- (iii) Those who have opted not to subscribe to the P. F. Account during the last one year of their service prior to retirement.

12. The Government are also pleased to revise the rate of Dearness Relief with effect from 1-7-2008 to State Service Pensioners and Family Pensioners and also to the Pensioners/Family Pensioners coming under UGC/AICTE/ Medical Education Schemes [who retired prior to 1-7-2004 and whose pension/family pension has been revised as per G. O. (P) No. 81/07/Fin. dated 28-2-2007], as follows:

Date of effect	Percentage increase of Dearness Relief	Revised Dearness Relief Payable
1-7-2008	7% of Pension/Family Pension	45% of Pension/Family Pension

13. For the Pensioners/Family Pensioners, coming under UGC/AICTE/ Medical Education Schemes who retired after 1-7-2004 and whose pension has been revised as per G. O. (P) No. 84/07/Fin. dated 1-3-2007 the rate of DR will be revised with effect from 1-7-2008 as follows:

Date of effect	Percentage increase of Relief Dearness Relief	Revised Dearness Payable
1-7-2008	7% of Pension/Family Pension	54% of Pension/Family Pension

14. In respect of the Pensioners/Family Pensioners whose pension has not undergone revision as per G. O. (P) No. 180/06/Fin. dated 18-4-2006 and are drawing the Pension/Family Pension as per pension revision 1997, and in respect of Pensioners/Family Pensioners coming under UGC/AICTE/Medical Education Schemes whose pension has not undergone revision as per G. O. (P) No. 81/07/ Fin. dated 28-2-2007 or G. O. (P) No. 84/07/Fin. dated 1-3-2007, the DR will be sanctioned as follows:

Date of effect	Percentage increase of Dearness Relief	Revised Dearness Relief Payable
1-7-2008	7% of Pension/Family Pension	104% of Pre-revised Pension/Family Pension

This will be applicable only till such time as the date of effect of option for Pension Revision 2004, after which the DR payable will be as indicated in para 12 above.

15. The revised Dearness Relief due from 1-7-2008 @ 7% along with the arrears up to January 2009 will be released in cash along with the pension of ebruary 2009 (due on 1st February). Payment of Dearness Relief involving fraction of a rupee shall be rounded off to the next higher rupee.

16. Consequent upon the Pay and Pension Revision Orders of 2004, 3 separate sets of D. A. mergers are in existence simultaneously; (i) those whose salaries and pensions have been revised after merging D. A./D. R. at 59% to whom only the balance D. A. is payable, (ii) those for whom D. A. at 50% has been converted as Dearness Pay who are entitled to the balance D. A. and finally (iii) those in whose case no D. A./D. R. merger has taken place. Hence, for easy understanding, a summary of the release of D. A./D. R. to various categories of employees and pensioners is attached as Annexure to this order.

By order of the Governor,
T. K. MANOJ KUMAR,
Secretary (Finance-Expenditure)

ജില്ലാവാർത്തകൾ

തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാസമ്മേളനം

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ 51-ാം സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാസമ്മേളനം ഫെബ്രുവരി 13,14 തീയതികളിൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. സംസ്ഥാന കമ്മറ്റി ഓഫീസിൽവെച്ച് നടന്നു. സമ്മേളനം 14 ന് രാവിലെ 10.30 ന് സി.പി.ഐ(എം) ജില്ലാ സെക്രട്ടറി സ.കടകം പള്ളി സുരേന്ദ്രൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ സ.ജോസഫ് വിജയൻ (സെക്രട്ടറിയേറ്റ് അംഗം, എൻ.ജി.ഒ. യൂണിയൻ), ഡോ.വി.രാജേന്ദ്രൻ നായർ (സംസ്ഥാന ട്രഷറർ, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ.) എന്നിവർ ആശംസ അർപ്പിച്ച് സംസാരിച്ചു. എ.കെ.പി.സി.ടി.എ. ജില്ലാ പ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ.കുമാരി ഗീത.എസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ ജില്ലാ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. ആർ.മോഹനകൃഷ്ണൻ സാഗതവും ജില്ലാ ജോസെക്രട്ടറി പ്രൊഫ.എം.ഡി. രതീഷ്കുമാർ നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി. തുടർന്നു നടന്ന വനിതാസമ്മേളനം ശ്രീമതി. സരസ്വതി നാഗരാജൻ (സബ് എഡിറ്റർ, ദ ഹിന്ദു), ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പ്രൊഫ.എ.ജി.ഒലീന ആശംസ അർപ്പിച്ചു. ഡോ.ലേഖനരേന്ദ്രൻ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ച യോഗത്തിൽ പ്രൊഫ.ആശ.ജി.സാഗതവും പ്രൊഫ.എസ്.സരോജാദേവി നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി. ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം നടന്ന യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനം ഡോ.കെ.എൽ. വിവേകാനന്ദൻ (സിൻഡിക്കേറ്റംഗം, കേരള സർവ്വകലാ

ശാലാ) ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പ്രൊഫ.എ.പ്രതാപചന്ദ്രൻ നായർ (മുൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി, എ.കെ.പി.സി.ടി.എ) ആശംസ അർപ്പിച്ചു. ഡോ.എസ്.സതീഷ്ചന്ദ്രൻ, ഡോ.കെ.വിജയകുമാരൻ നായർ, പ്രൊഫ.ടോം ജോസഫ് എന്നിവർ മറുപടി പ്രസംഗം നടത്തി. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ഡോ.അബ്ദുൾ അയൂബ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും ഡോ.ഷാഹുൽ ഹമീദ് സാഗതവും ഡോ. കെ.ബിജുകുമാർ നന്ദിയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു. 2009-2010 വർഷത്തെ ജില്ലാ ഭാരവാഹികളായി പ്രൊഫ.കുമാരി ഗീത.എസ് (പ്രസിഡന്റ്) കാട്ടാക്കട ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, പ്രൊഫ. ആർ.മോഹനകൃഷ്ണൻ (ജില്ലാ സെക്രട്ടറി) എം.ജി.കോളേജ്, ഡോ.ജെ.എസ്.സുധീർ (വൈസ് പ്രസിഡന്റ്) ഇക്ബാൽ കോളേജ്, പ്രൊഫ.എം.ഡി. രതീഷ്കുമാർ(ജോ:സെക്രട്ടറി) എസ്.എൻ.കോളേജ്, ചെമ്പഴന്തി, ഡോ.കെ.ബിജുകുമാർ (ട്രഷറർ) വി.ടി.എം. എൻ.എസ്.എസ്.കോളേജ് എന്നിവരെ സമ്മേളനം തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ആഗ്ര യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് കൊമേഴ്സിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് ലഭിച്ച മാനാനം കെ.ഇ. കോളജ് അധ്യാപകൻ എം.ജോർജ്ജ് സെബാസ്റ്റ്യൻ. *A Study on Operational Effectiveness of Primary Agricultural Co-operative Banks in Kerala* എന്ന വിഷയ

ത്തിൽ ആഗ്ര സെൻ്റ് ജോൺസ് കോളജിലെ ഡോ. ഇന്ദ്രകുമാറിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

എം.ജി.സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ബയോടെക്നോളജിയിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗം കോളജ് ബയോടെക്നോളജി വകുപ്പ് അധ്യാപിക പ്രിയതസേനൻ.വി. *Antitumour Activity of Peptidoglycan Fraction from Squid and Cuttlefish ink* എന്ന വിഷയത്തിൽ പനങ്ങാട് ഫിഷറീസ് കോളജിലെ പ്രൊഫ. പി.എം.ഷെറീഫിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും കെമിസ്ട്രിയിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ പത്മനാഭുരം സെൻ്റ് സ്കീംസ് കോളജ് കെമിസ്ട്രി വിഭാഗം അധ്യാപകൻ വർഗീസ്. പി.ഡാനിയേൽ. *Metal Chelates of Heterocyclic Schiff Bases* എന്ന വിഷയത്തിൽ കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി കെമിസ്ട്രി ഡി

പ്പാർട്ട്മെന്റിലെ പ്രൊഫസർ, ഡോ.കെ.മോഹനൻ്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാലയിൽ നിന്നും സുവോളജിയിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ മനാട് എം.ഇ.എസ് കോളജ് അധ്യാപകൻ മുഹമ്മദ് ഇസ്മയിൽ കെ. *Calcium (Ca 2+) as the Signal transducing element in the action of insect neuropeptide hormones in Iphita limbata stal(pyrrhocoridae:Heteroptera)* എന്നതായിരുന്നു ഗവേഷണ വിഷയം. കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാലയിലെ ഡോ.എം.ഗോകുൽദാസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ഫിസിക്സിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ പത്മനാഭുരം സെൻ്റ് സ്കീംസ് കോളജ് അധ്യാപിക അച്യുതൻ ജോർജ്ജ്. *Optical and Structural studies of Germanium based Glasses* എന്ന വിഷയത്തിൽ കാലിക്കറ്റ്

നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജിലെ പ്രൊഫസർ പി. പ്രദീപിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് സുവോളജിയിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ പുനലൂർ ശ്രീനാരായണ കോളജ് സുവോളജി വിഭാഗം അധ്യാപിക രാജി റൗലബൻ. *Molecular Characterization of Insect Heat Shock Proteins* എന്നതായിരുന്നു ഗവേഷണവിഷയം. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഡോ.ഡി. മുരളീധരൻ്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം

കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ കൊല്ലം, ടി.കെ.എം കോളജ് ഓഫ് ആർട്സ് ആൻ്റ് സയൻസ് അധ്യാപിക ഷൈൽ എച്ച്. *Some problems Related to Intuitionistic fuzzy Topological Semigroups* എന്നതായിരുന്നു ഗവേഷണവിഷയം. ഡോ.കെ.എസ്.കൃപാലിനിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗവേഷണം.

അവാർഡ്

എയർ ഇന്ത്യയും മലയാളമനോരമയും ചേർന്നു നടത്തി Broad Outlook Teachers 2008 മത്സരത്തിൽ മികച്ച അധ്യാപക പ്രതിഭയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി.കോളജിലെ സുവോളജി വിഭാഗം അധ്യാപകൻ ഡോ.ഐസക്ക് തോമസ്.

ഫെല്ലോഷിപ്പ്

ഇന്ത്യൻ അക്കാദമി ഓഫ് സയൻസും ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ സയൻസ് അക്കാദമിയും നാഷണൽ അക്കാദമി ഓഫ് സയൻസും സഹായകമായി നൽകുന്ന Summer Research Fellowship (2008) നേടിയ കോന്നി എസ്.എ.എസ് എസ്. എൻ.ഡി.പി യോഗം കോളജ് ബയോടെക്നോളജി വകുപ്പ് അധ്യാപിക ഡോ. ഇന്ദു സി നായർ.

എ. കെ. പി. സി. ടി. എ

51-ാം

സംസ്ഥാന സമ്മേളനം

2009 മാർച്ച് 13, 14, 15

ടാഗോർ സെൻറിനറി ഹാൾ, കോഴിക്കോട്

പ്രതിനിധി സമ്മേളനം • ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനം
വിദ്യാഭ്യാസ - സാംസ്കാരിക ട്രേഡ് യൂണിയൻ സമ്മേളനം
വനിതാ സമ്മേളനം • ആർ. ആർ. സി. അനുസ്മരണ പ്രദാഷണം
പ്രകടനം • പൊതുസമ്മേളനം • യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനം

AKPCTA Zindabad
AIFUCTO Zindabad

STRENGTHEN THE CAMPUS

ENSURE SOCIAL JUSTICE